

De onsterfelijkheid van de ziel

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.1500 Inzicht in het vergankelijke en het onvergankelijke
- BD.2216 Aardse omgeving, capaciteiten en kennis onbelangrijk voor het rijp worden van de ziel
- BD.2417 De verantwoordelijkheid van de ziel in het aardse leven
- BD.2544 Geloof aan de onsterfelijkheid van de ziel is nodig om aan zichzelf te werken
- BD.3627 Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals
- BD.3642 Het erkennen van het verlossingswerk is nodig om de ziel rijp te laten worden
- BD.4757 Lichaam, ziel en geest - Opheldering
- BD.4845 De samenstelling van de ziel
- BD.5191 Onsterfelijkheid van de ziel
- BD.6306 Het een worden van de ziel met de geest
- BD.6599 "God blies hem een levende ziel in"
- BD.6647 Wat is de ziel?
- BD.6778 De ware Arts voor de ziel
- BD.6817 De ziel wisselt van verblijfplaats - De dood van het lichaam
- BD.6847 Beïnvloeding van de ziel door de geest
- BD.6990 Verkoop uw ziel niet
- BD.7059 Verandering van wezen vraagt arbeid aan de ziel
- BD.7530 Bewust werken aan de ziel
- BD.7571 De ontwikkeling van de ziel - Oergeest
- BD.7656 De ziel zal oogsten wat zij gezaaid heeft
- BD.7732 Liefde en leed louteren de ziel
- BD.7760 Materie is een groot gevaar voor de ziel
- BD.8008 Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet
- BD.8012 Verdere opheldering over de ziel
- BD.8059 Het geloof aan een voortleven van de ziel
- BD.8243 De ziel neemt kennis van het aardse leven
- BD.8377 Gods hulp om de ziel te louteren
- BD.8417 De ziel is onvergankelijk - Toestand van het zelfbewustzijn
- BD.8491 Het spijzigen van de ziel met de juiste voeding
- BD.8573 De vergeestelijking van ziel en lichaam - Wat is het materiële lichaam?

BD.1500

2 juli 1940

Inzicht in het vergankelijke en onvergankelijke

Het is buitengewoon voornaam op de hoogte te zijn van de vergankelijkheid van al het aardse en van de verantwoordelijkheid tegenover dat wat onvergankelijk is. Het ontbreekt de mensen aan bewijzen voor de onvergankelijkheid van de ziel, ze trachten daarom alles af te zwakken of te loochenen wat juist deze onvergankelijkheid van de ziel veronderstelt en houden dus weinig rekening met deze onvergankelijkheid. En dit is het gevolg van de onwetendheid dat er naast het aardse leven een geestelijk leven kan worden geleid en dat dit geestelijke leven de mens pas een onvergankelijk resultaat oplevert. Alleen het geestelijke leven is belangrijk, hoewel het schijnbaar slechts een begeleidend leven is van het aardse bestaan.

Het aardse leven kan wel worden geleid zonder enige verbinding met het geestelijke, maar dit is geheel nutteloos voor de eeuwigheid. Maar wanneer de mens zijn aandacht richt op de onsterfelijkheid van de ziel als hij met deze factor rekening houdt, aanvaardt hij al bewust de verantwoordelijkheid voor de ziel. En zijn inspanning zal er nu op gericht zijn, geestelijke schatten te verzamelen, want hij ziet nu dat als waardeloos in wat aards bezit is, omdat hij weet dat niets daarvan duurzaam is, maar moet vergaan volgens goddelijke wet. Dus houdt hij zich bij wat hij als onvergankelijk in ziet, dat wil zeggen: hij tracht zich dit tot eigendom te maken. En iets onvergankelijks is geestelijk, dus zoekt hij het geestelijke en vindt het ook, want God ondersteunt dit plan omdat het aan het eigenlijke doel van het aardse leven beantwoordt.

Is de mens eenmaal op de hoogte wat van waarde is voor de eeuwigheid om naar te streven, dan wordt het verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de ziel steeds sterker in hem en hij leeft dan als het ware een tweede leven, dat helemaal gescheiden loopt van zijn eigenlijke aardse leven. Hij brengt geestelijke verbindingen tot stand, hij laat zijn gedachten omhoog zweven in het geestelijke rijk, hij uit zich tegenover de geestelijke wezens, hij vertrouwt zich aan hen toe, hij vraagt om uitsluitel en raad en laat zich door hen onderrichten en hij doet alles om zijn geestelijk weten te vergroten. Hij streeft dus bewust naar het onvergankelijke en in dezelfde mate zal hij het aardse leven, dat wil zeggen: alles wat vergankelijk is, leren verachten. Hij is dus nog op de aarde, bevrijdt zich echter uit de last die het aardse bestaan is en is heel wat meer in het gebied van het geestelijke dan op de aarde.

Daarom moet de mens eerst het weten worden gegeven over de waardeloosheid en onbeduidendheid van alles wat hij kan waarnemen en vastpakken en tegelijkertijd moet hem geestelijk weten worden voorgehouden, zodat hij nu zelf kan beslissen welk leven voor hem aantrekkelijker is. Hij moet de schatten van de wereld opgeven, hij moet zijn begeerte anders trachten te stillen dan met aards genot. Hij moet dit gewillig opgeven om geestelijke genietingen te kunnen ontvangen. Het moet voor hem zelf duidelijk zijn dat alleen het onvergankelijke, de ziel, bedacht moet worden gedurende het bestaan op aarde, maar dat aan beide niet tegelijk kan worden voldaan, dus om onvergankelijke goederen te ontvangen ook aardse goederen begeerd kunnen worden. Het ene moet worden opgegeven om het andere te kunnen ontvangen. De mens moet kiezen, hij moet zijn wil werkzaam laten worden en deze kan alleen uitgaan of naar wat aards begerenswaardig is of naar de rijkdom van de ziel. De mens moet kiezen tussen vergankelijk en onvergankelijk goed.

En wiens geest de waarde van onvergankelijk goed inziet, zal gezegend zijn. Want het zal hem nu ook duidelijk worden dat het streven ernaar de mens gelijktijdig de nabijheid van God oplevert. En hij zal de verbondenheid met God bemerken als hij geen acht slaat op het vergankelijke en alleen tracht zich te verrijken met geestelijk bezit. De toestand van zijn ziel is aanmerkelijk vrijer, daar de materie, dus dat wat aards waard is om naar te streven, niet meer wordt begeerd en bijgevolg is overwonnen; dus de boeien van de ziel verbroken werden door de begeerte naar onvergankelijk, naar geestelijk bezit.

En deze vrijheid levert een onvergelijkbaar resultaat op. Hij is in zijn niet gebonden toestand onvoorstelbaar levendig en zoekt verbinding met het eveneens geestelijke. En de vereniging hiermee bezorgt hem wijsheid en licht in de vorm van kennis, waarmee hij zijn ziel nu weer vertrouwd zou willen maken. De mens wordt dus binnen geleid in de waarheid en dan heeft de ziel deel aan alle geestelijke rijkdom. Want ze ontvangt als het ware de geestelijke kracht, die de geest uit God door vermeerdering met het geestelijke is toegestuurd.

Zo moet onherroepelijk een door de goddelijke geest doordrongen ziel ten hogen komen, want haar doel was een zo hoog mogelijk geestelijk niveau te bereiken, wat nu bereikt is door het overwinnen van al datgene wat deel uitmaakt van de aarde, dus vergankelijk en daarom waardeloos is voor de eeuwigheid. Deze vermeerdering van het geestelijke betekent het vrij worden uit de vorm, en dus is de ziel van de mens verenigd met de geest uit God, ze is waarlijk onvergankelijk, dat wil zeggen: ze leeft in eeuwigheid.

Amen

BD.2216

19 januari 1942

Aardse omgeving, capaciteiten en kennis, onbelangrijk voor het rijp worden van de ziel

Het heeft geen betekenis voor de positieve ontwikkeling van de ziel in welke omgeving deze haar belichaming op aarde doormaakt. Het is ook helemaal onbelangrijk welke aardse capaciteiten de mens bezit en op welk niveau van aardse kennis hij staat. De mens kan aards de voortreffelijkste eigenschappen hebben, hij kan in alle aardse gebieden en bekwaamheden goed thuis zijn, hij kan ook een hoge graad van kennis bezitten en toch kan hij geestelijk beduidend lager staan dan een mens die in het aardse leven al deze eigenschappen niet bezit en geestelijk hoog ontwikkeld is; ja, vaak is de geestelijke rijpheid veel eerder daar herkenbaar, waar alle aardse eigenschappen wegvallen, want deze mensen zijn innerlijker en meer met God verbonden, omdat ze in de arbeid aan hun ziel niet door welke invloeden van buitenaf dan ook worden belemmerd.

Het heeft soms de schijn, als zou een welgevormde ziel alleen in een welgeschapen lichaam kunnen wonen, als zou de waarheid alleen daar te vinden zijn, waar kennis wordt onderricht en ontvangen en als zou de graad van weten afhankelijk zijn van meer of minder hoog ontwikkeld verstandelijk denken van de mens, en toch kunnen juist die schijnbare voordelen een hindernis zijn die het rijp worden van de mens op losse schroeven zetten. De mens wiens denken anders scherp en logisch is, kan juist in geestelijk opzicht de grootste dwaling verdedigen, maar dwaling zal er nooit toe bijdragen geestelijk vooruit te gaan. Dat levert alleen een leven in liefde op en daarom hoeft de mens volstrekt geen door de wereld erkende goede eigenschappen te hebben en kan toch op een zeer hoog peil staan, omdat de liefde in hem aanwezig is, en deze echter de mens pas waarachtig verheft.

De wil God te dienen kan net zo sterk ontwikkeld zijn bij een mens die er aards heel klein en nederig voor staat, want juist deze wil trekt God, als de eeuwige Liefde, aan. Deze helpt echter de mens, ofwel diens ziel, op de eerste plaats geestelijk rijp te worden en dus kan een welgevormde ziel zich veel eerder ontwikkelen bij een mens die zijn opmerkzaamheid niet verdeelt tussen geestelijke en aardse belevenissen. In zekere zin heeft hij het iets makkelijker omdat de verleidingen van buitenaf hem niet zo bestormen, terwijl de mens van de wereld die over buitengewone gaven beschikt, maar deze niet gebruikt voor het heil van zijn ziel, ver achter kan staan bij die andere ziel.

Amen

De verantwoordelijkheid van de ziel in het aardse leven

Welke verantwoordelijkheid de mens tegenover zijn ziel draagt in zijn leven op aarde, daarvan moet hij op de hoogte worden gebracht. En dit gebeurt door het onderrichten in de goddelijke leer, die de mens als leer van Christus wordt gegeven en die hem de duidelijke weg toont, die hij heeft te gaan. Het weten daarover moet hem worden overgebracht, daar hij anders niet ter verantwoording zou kunnen worden geroepen. Hij moet weten, dat het lichaam in staat is alles tot stand te brengen, maar dat het veel doet ten koste van de ziel. Maar alleen de ziel hoeft zich te verantwoorden en daarom moet zij de kracht opbrengen het lichaam te ontzeggen wat wel voor het lichaam bevorderlijk is, maar wat nadelig is voor de ziel. En alleen de ziel is bepalend voor dat, wat het lichaam doet. Want het lichaam zonder de ziel is dood, dus geeft de ziel dit pas het leven, omdat het willen, denken en voelen van de ziel uitgaat, dus als het ware het wezen is van de ziel. Is nu het denken, voelen en willen alleen op het lichaam gericht en wordt alleen zijn verlangen vervuld, dan moet de ziel gebrek lijden. En haar armoede zal duidelijk worden, wanneer ze zich moet verantwoorden voor haar leven op aarde. Want het lichaam vergaat en hoeft derhalve niet de gevolgen van een verkeerde levenswandel te dragen, terwijl de ziel moet lijden, beantwoordend aan haar leven op aarde. En dit moet de mens op aarde worden bekend gemaakt, opdat hij niet handelt uit onwetendheid, maar veel meer zich van zijn verantwoordelijkheid bewust is. En deze kennis verschaft hem de christelijke leer die de mens precies voorschrijft wat hij doen en laten moet; die hem de Wil van God helder en duidelijk kenbaar maakt en die hem alles voorhoudt, wat de opgave van de mens is op aarde.

Leeft de mens in overeenstemming met deze christelijke leer, dan richt hij ook zijn aandacht op de vorming van zijn ziel en let hij minder op het lichaam en hij zal een verantwoording later niet meer hoeven te vrezen. Hij heeft dan in zekere mate zijn taak op aarde vervuld, namelijk zijn ziel gevormd, wat een achterstelling van het lichaam vraagt. En terwijl het lichaam weinig waardering wordt geschonken, gaat de ziel de weg van de hogere ontwikkeling. Ze slaat namelijk meer acht op de geest in zich en wordt door deze onderwezen in alles wat voor de ziel bevorderlijk is te weten en wat haar een toestand van vergrote rijpheid oplevert. En dan hoeft ze geen verantwoording meer te vrezen. Ze leeft het aardse leven in overeenstemming met Gods wil, omdat ze let op Zijn stem die door de geest in de mens tot hem spreekt. Want zodra de mens de leer van Christus op zich laat inwerken, zal hij alles doen wat Jezus Christus van de mensheid heeft verlangd. Hij zal in liefde werkzaam zijn en God en de naaste dienen. Hij zal niet onopgemerkt laten, wat God de mens in het

hart legt door zijn woord. Hij zal de goddelijke leer van de liefde als leidraad nemen voor zijn levenswandel op aarde en proberen zich tot liefde te vormen. Zijn wil en zijn doen zullen overeenstemmen en altijd gericht zijn op het goede. En nooit meer zal hij de verantwoording vrezen, want hij leeft zijn leven naar het voorbeeld van Jezus. Hij tracht Hem na te volgen en is trouw en innig met God verbonden. Hij heeft het lichaam en diens eisen overwonnen en de ziel heeft zich verenigd met de geest in zich.

Amen

BD.2544

10 november 1942

Geloof aan de onsterfelijkheid van de ziel is nodig om aan zichzelf te werken

De mensen moeten er zich duidelijk van bewust worden dat het aardse leven alleen middel tot het doel is maar nooit doel op zichzelf. Pas dit inzicht spoort hen aan om te streven het doel te bereiken ter wille waarvan de mens op aarde leeft. Bijgevolg moet hem het geloof aan een voortleven van de ziel na de dood worden overgebracht, de onsterfelijkheid van de ziel moet hem met redenen worden omkleed, ofschoon deze de mens niet kan worden bewezen. Er moet hem een weten worden ontsloten dat hem de onsterfelijkheid begrijpelijk maakt zodat het hem makkelijk valt, ook zonder bewijs te geloven.

Dan pas beschouwt hij de aarde als middel tot het doel en stelt zijn hele leven in op het voortleven na de dood. Pas deze gedachte laat hem dan de aardse goederen met andere ogen bekijken, want hij leert nu de vergankelijkheid ervan te beoordelen en hij richt zijn aandacht op zaken die voor eeuwig blijven bestaan. En wat hij dan doet, brengt hij in verband met het leven hierna.

Zodra de mens er aan gelooft dat het leven niet ophoudt met de dood, denkt hij erover na van welke aard het leven na de dood mag zijn, hij stuurt dus zijn geest ten hogen, dat wil zeggen: in regionen die woonplaats zijn van de ziel na beëindiging van het leven op aarde. En in deze regionen wordt hem dan uitsluitel gegeven, en wel door middel van gedachten, zodat de mens nu in volle overtuiging zichzelf als een pelgrim op aarde beschouwt, wiens levensloop spoedig beëindigd is en tracht hij deze korte tijd op aarde vruchtbaar te benutten.

Het geloof aan de onsterfelijkheid is bijgevolg onvermijdelijk onontbeerlijk, wil de mens aan de arbeid aan zijn ziel beginnen, zoals echter ook dit geloof de mens verhindert het leven alleen zuiver werelds te leven. Maar een onweerlegbaar bewijs is niet te leveren over het voortleven van de ziel. Dit is ook een leerstuk dat nooit

bewezen kan worden, echter door ijverig nadenken tot de diepste overtuiging kan uitgroeien, zoals al het geestelijke niet te bewijzen valt, opdat de vrije wil van de mens niet wordt begrensd en het geloof niet wordt afgedwongen.

Amen

BD.3627

15 december 1945

Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals

Het reinigingsproces van de ziel van een gestorven mens in het hiernamaals begint dadelijk na het overlijden van het lichaam, maar in overeenstemming met de wil van de ziel. De zielen wier geest nog geheel in duisternis verkeert ervaren deze duisternis als een grote kwelling. En deze kwellingen zijn reeds het begin van een proces, omdat zij er toe bijdragen de wil van de ziel te veranderen, wat weliswaar weer lang en verschillend van tijd duurt maar altijd als principe van het reinigingsproces bedoeld is.

Voortdurend geeft de liefde van God haar gelegenheid de wil te veranderen, maar de middelen daartoe zijn in het hiernamaals voor de ziel vaak niet als een daad van liefde van God te herkennen. En toch kunnen ze in een korte tijd tot het doel leiden, als de ziel niet al te weerspanning is. Zij moet zich geheel ontdoen van lagere substanties voordat zij licht kan doorlaten. Daarom zal haar toestand tot dat zij licht ontvangt ook een toestand van ellende zijn. En daarom is het lot van onrijpe zielen betreurenswaardig, zodat hun van menselijke kant niet genoeg hulp gebracht kan worden door liefdevolle voorspraak of, het onderrichten door middel van gedachten en het aansporen om in liefde bezig te zijn. En als de ziel niet geheel verstokt is zal zij gestadig opwaarts gaan in haar ontwikkeling. Ieder leed zal de harde omhulsels doen smelten, zij zal toegankelijk worden voor hulp en zich trachten vrij te maken, ook als er soms een zeer lange tijd voor nodig is eer het reinigingsproces beëindigd is en de ziel als ontvanger van licht in liefde werkzaam kan zijn. Maar ook reeds rijpere zielen moeten zich nog ontwikkelen om geheel lichtdoorlatend te zijn.

Want het licht kan verschillend van sterkte een ziel beroeren, naar gelang haar staat van volmaaktheid die tot een steeds hogere graad kan stijgen. De ziel kan reeds zoveel kennis hebben opgedaan bij haar ingaan in het geestelijke rijk, dat zij niet meer in een donkere omgeving hoeft te vertoeven. Dat zij alles kan inzien en begrijpen terwijl ze zich bevindt in een kring met zwak of sterker licht, en dientengevolge ook zelfstandig werkzaam kan zijn. En toch moet zij zichzelf nog vormen om meer licht te kunnen ontvangen. Ook zij moet nog uitkristalliseren tot de hoogste helderheid, en dit weer door werken in liefde ten bate van

hulpbehoevende zielen. Want de opofferende liefde tegenover die ongelukkige zielen loutert de ziel en maakt haar steeds ontvankelijker voor licht. En in gelijke mate stijgt ook haar eigen blijdschap over haar verlossend bezig zijn.

Zodra een ziel hogerop wil, doet ze daar erg haar best voor en is ze er ononderbroken mee bezig, omdat zij door haar wil andere lijdende zielen te helpen ook steeds weer kracht krijgt aangevoerd die haar gelukkig maakt en haar naarstig bezig laat zijn. Maar steeds stelt dit voorop dat zij boven haar wilszwakte is uitgegroeid, dat die ondoordringbare duisternis om haar heen opengebroken is, dat zij voor de lichtstralen die de erbarmende liefde van God haar in die donkerte zendt, toegankelijk is en dat zij haar duistere staat ontvluchten wil. Haar worstelen om opwaarts te gaan, haar kwellingen en de donkerte van haar omgeving worden als reinigingsfactoren beschouwd. Haar omhulsel lost op, zij wordt lichtdoorlatend en nu is haar opgang naar boven, tot het licht, verzekerd. Want als haar eigen wil heeft beslist, helpt God haar voortdurend om opwaarts te gaan tot zij van licht doorstraald, werken kan in het geestelijke rijk, zoals het haar bestemming is.

Amen

BD.3642

31 december 1945

Het erkennen van het verlossingswerk is nodig om de ziel rijp te laten worden

Bij het verkrijgen van de rijpheid van de ziel hoort onherroepelijk de openlijke belijdenis van Christus en Zijn verlossingswerk. De mens kan niet rijp worden zonder liefde. Wie echter de liefde heeft, die onderkent ook Hem die zich uit liefde voor de mensheid heeft geofferd. Hij weet ook dat Christus de dood aan het kruis op zich nam als genoegdoening voor de grote schuld van de mensheid, dat Hij deze dus verlossen wilde van een eindeloos lange tijd van gevangenschap. En bijgevolg zal hij ook dit werk van grote liefde en barmhartigheid erkennen en zelf onder het kruis van Christus gaan staan om ook de genaden van het werk van de verlossing deelachtig te worden. Maar de genaden van het verlossingswerk brengen pas het rijp worden van de ziel teweeg, want de Verlosser trekt nu de ziel tot zich omhoog. Hij bezorgt haar kracht het goede te willen en te doen. Wie Jezus Christus en Zijn werk van verlossing niet erkent, blijft in de macht van satan. Hij houdt een zwakke, van God afgekeerde wil. De ziel blijft op een laag niveau van ontwikkeling staan, want haar ontbreekt de liefde.

Maar de liefde onderkent Jezus Christus, want waar de liefde is, is ook de wijsheid, de kracht om de zuivere waarheid te weten. En zo zal voor de liefdevolle mens het

verlossingswerk van Christus geheel en al begrijpelijk zijn, terwijl de liefdeloze mens in totale onwetendheid is over zonde en schuld van de mensheid, over zin en doel van het aardse leven, over de bestemming en de opgave van de mens op aarde. Als hij van dit alles op de hoogte is, is zijn levenswandel al een leven in liefde. En dan zal de goddelijke Verlosser voor hem alleen maar het zinnebeeld zijn van diepste liefde, Die hij moet erkennen en Die hij ook voor de wereld bekent, als dat van hem gevraagd wordt. En dan streeft zijn ziel ernaar opwaarts te gaan. En ze bereikt ook zeker haar doel, omdat ze niet uit eigen kracht streeft, maar met Jezus Christus, omdat haar wil door Hem wordt gesterkt en de ziel onophoudelijk kracht en genade zal ontvangen. Want zijn belofte luidt: "Wie in Mij gelooft heeft het eeuwige leven". Het geloof in Jezus Christus en Zijn werk van verlossing is absoluut noodzakelijk om zelf het rijk binnen te kunnen gaan dat eeuwig leven betekent voor de ziel, dat vol is van licht en kracht en dat gelukzaligheid betekent, dat Jezus diegenen heeft beloofd die in Hem geloven, omdat dezen hun best zullen doen Hem na te volgen en een leven in liefde te leiden, zoals Jezus het hun op aarde heeft voorgeleefd. Want alleen de liefde levert hun de hoogste gelukzaligheid op in de eeuwigheid.

Amen

BD.4757

9 oktober 1949

Lichaam, ziel en geest - Opheldering

Het is onbegrijpelijk voor de mensen in welke verhouding lichaam, ziel en geest tot elkaar staan, en daarom is ook de uiting van de geest voor hen moeilijk te verklaren. De geest staat tegenover het lichaam terwijl de ziel tussen beide in staat, dus als het ware tussen het lichaam of de geest moet kiezen maar zich nooit op beide kan richten. De ziel is bij de belichaming als mens het lichaam geheel toegewijd. Zij beijvert zich dus alle wensen van het lichaam te vervullen, dat wil zeggen: denken, voelen en willen van de ziel zijn op het lichaam gericht dat zelf nog uit materie bestaat en waarmee zij zich probeert te verenigen. En daarom zal de mens alleen verlangen hebben naar materiële goederen, omdat deze behoren tot wat het lichaam behaagt. De geest komt dus helemaal niet tot zijn recht, want de ziel luistert niet naar wat de geest van haar verlangt. Hij kan zich niet laten gelden omdat het lichaam nog voorrang heeft en geheel beslag legt op de ziel, dus haar gezindheid en streven beheerst.

Maar de ziel kan ook de waardeloosheid van aardse zaken herkennen en het lichamelijke begeren als onbeduidend beschouwen. En zij kan van het leven meer verlangen dan alleen aardse goederen, dan komt de geest tot zijn recht, dan openbaart de geest zich aan de ziel en wordt door haar aangehoord. Dan begint de

ziel een andere richting in te slaan en verlangt nu niets meer voor het lichaam, maar streeft geestelijke goederen na. Zij laat zich onderrichten, dat wil zeggen: zij neemt zonder tegenspraak aan wat de geest haar te zeggen heeft. Ja, zij voelt zich gelukkig en slaat steeds minder acht op het lichaam of zij tracht het lichaam meer gewillig te maken voor wat de geest van de ziel verlangt, namelijk de aardse materie op te geven en te verwisselen voor geestelijke goederen. Dan heeft de geest gezegevierd over het lichaam, want beide, geest en lichaam, proberen de ziel voor zich te winnen, en als het de geest gelukt de wensen van het lichaam te verdringen, dan is hij overwinnaar.

Maar wat is onder "geest" te verstaan? De geest is het goddelijke in de mens dat de mens als goddelijk schepsel kenmerkt. De geest is de band die de mens verbindt met de Vadergeest van eeuwigheid. Het is het bewustzijn in de mens, voor eeuwig met de Vadergeest verbonden te zijn. Zodra hij in actie komt beseft de mens pas dat hij een schepsel van God is - voordien is hij zich alleen maar als levend wezen bewust, dat alles uit het leven wil halen wat het te bieden heeft. Beseft de mens echter wie hij is, dan betekent de wereld niets meer voor hem, dan zoekt hij goederen van hogere waarde en dan zijn z'n gedachten op het geestelijke rijk gericht. Dan tracht hij in verbinding te treden met Hem die hem het leven gaf, dan is zijn denken juist en zijn willen en handelen ook overeenkomstig de goddelijke wil. En dan werkt de geest uit God in de mens, waaraan de ziel zich dan overgeeft om geleid en onderwezen te worden opdat lichaam, ziel en geest één kunnen worden en de verbinding met God zoeken, want de geest stuurt onophoudelijk op de Vadergeest aan, met wie hij verbonden is en blijft tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.4845

23 februari 1950

De samenstelling van de ziel

De ziel van de mens is een bouwsel van onvoorstelbaar veel miniatuurscheppingen. Zij is als het ware uit deze scheppingen samengesteld die allemaal vroegere belichamingen van haar waren, zodat ze als een totaal scheppingswerk van God te bestempelen is, die Zijn oneindige liefde, wijsheid en almacht in de menselijke ziel bewezen heeft. De mens kan er zich geen voorstelling van maken dat hijzelf in zijn ziel de gehele schepping bevat. Maar als hij na zijn dood in het geestelijke rijk in staat is zichzelf te schouwen, zal hij vol eerbied en liefde tot God de wonderwerken aanschouwen die hij in zichzelf terug vindt. Van elke belichaming gedurende zijn ontwikkelingsgang is de zielensubstantie bijeengebracht, en zo is de menselijke ziel in haar afzonderlijke substanties door de gehele schepping gegaan en kan nu een

onvoorstelbare veelzijdigheid laten zien. Dan pas zal het duidelijk worden hoe wonderbaar al de scheppingswerken van God zijn en Zijn grootheid, Zijn liefde, wijsheid en almacht komt op die manier duidelijk naar voren en laat het innerlijk van alle wezens blijvend in eerbied en liefde tot God opzien, die Zijn schepselen door het zich bewust worden van Zijn kracht en het besef Hem zelf te kennen mateloos gelukkig maakt.

Maar er behoort een bepaalde graad van rijpheid toe dat de ziel zichzelf kan aanschouwen, en daarom is ook dit een zaligheid voor hen die in het lichtrijk zijn. Het zichzelf aanschouwen van de ziel is in de belofte van Jezus vervat: "Wat geen menselijk oog heeft gezien en geen menselijk oor heeft gehoord heb Ik bereid voor hen die Mij liefhebben!".

De ziel kan dus in alle gebieden inzage hebben. Zij aanschouwt wat zij nooit eerder gezien heeft, wat echter in de schepping onloochenbaar aanwezig is, en ze is er zich van bewust dat deze wonderen nooit ophouden, dat er zich steeds weer nieuwe scheppingen bevinden en zij toch niet moede wordt deze te aanschouwen, maar er steeds meer wil zien en daarom ook steeds gelukkiger wordt.

De ziel is voor menselijke zintuigen niet waarneembaar en daarom ook niet begrijpelijk. Zij is voor de mens op aarde iets geestelijks, maar in het geestelijke rijk het werkelijke. Zij is wat de geestelijke scheppingen tot leven brengt, zij is het waarlijk levende in het geestelijke rijk omdat zij met de kracht van God vervuld wordt. En zo worden er in de ziel alle gedachten van God weer aangetroffen die Hij tot vorm liet worden door de kracht van Zijn wil.

Ieder scheppingswerk is een tot uitdrukking gekomen gedachte van God, en zo is de menselijke ziel een scheppingswerk van de grootste omvang in miniatuur-uitvoering. Maar voor de mensen op aarde is de ziel een twijfelachtig begrip, een iets, waarvan zij nog niet ten volle overtuigd zijn of dit wel aanwezig is waarvan zij door onderzoek ook nooit overtuigd kunnen worden. De ziel is voor de mensen van deze wereld een niets of een twijfelachtig object. Maar in waarheid is zij de heerlijkste schepping die getuigt van Gods liefde, wijsheid en almacht, die Hem verheerlijkt in het geestelijke rijk, die onvergankelijk is en die de aanleiding is tot een voortdurend lofprijzen van God door allen die in het lichtrijk vertoeven en gelukzalig zijn.

Amen

BD.5191

18 augustus 1951

Onsterfelijkheid van de ziel

Denk eraan wat er van uw ziel terecht komt na de dood van het lichaam. Probeer u voor te stellen dat er geen einde bestaat voor datgene wat in u denkt, voelt en wil en dat de ziel niet sterven kan. Stel het u voor wanneer u het nog niet vast kunt geloven. Dan zal er een onbehagen over u komen, omdat de ziel voelt dat haar geen mooi lot te wachten staat, omdat het geloof aan een voortleven ook een andere levenswandel ten gevolge zou hebben, een leven in liefde, zoals echter ook een leven in liefde haar het geloof zou hebben opgeleverd. Ieder mens weet dat hij sterven moet naar het lichaam, maar een verder leven van de ziel kan niet als vaststaand weten worden geleerd. Toch kan het in de mens tot overtuiging worden, ook zonder bewijs. En deze overtuiging bepaalt nu zijn denken, willen en handelen. Dan leeft de mens bewust. Bewust van zijn taak, zich op aarde positief te ontwikkelen en overeenkomstig zijn graad van rijpheid de ziel het lot in het hiernamaals te bereiden.

Dan denkt hij aan het leven van de ziel na de dood en is ook altijd bereid het aardse leven te verwisselen voor het leven in het geestelijke rijk, omdat hij weet dat er geen eeuwige dood bestaat, alleen een verandering van verblijfplaats voor de ziel. Ieder mens die van goede wil is, voelt ook dat hij niet alleen maar voor deze aarde leeft en zijn geloof wordt steeds dieper en overtuigender. Want wie van goede wil is, weerstaat de aanwijzingen niet die hem door Gods liefde steeds weer worden gegeven en zijn denken aansporen. Wie van goede wil is, beoefent ook de liefde en dus wordt hij gesterkt in zijn geloof en verlangt naar licht, dat in hem ook wordt ontstoken. Ieder mens kan geloven aan een voortleven van de ziel wanneer hij het wil, wanneer hij verlangend naar de waarheid de gedachten die daar betrekking op hebben overdenkt en uitsluitel begeert.

Doch het willen ontkennen van een voortleven zal steeds een hindernis zijn te geloven, omdat dan de krachten der duisternis de mens al beheersen, die elk licht haten. Ga niet achteloos aan uw gedachten voorbij, als ze u op het leven van de ziel na de dood wijzen.

Tracht ze te doorgronden, maar verwerp niet alle gedachten als ze u treffen. Want zonder de wil gericht op de waarheid, zult u er niet toe kunnen geraken. Zonder het verlangen ernaar, zult u niet kunnen worden onderricht. Er is een leven na de dood en dit leven geeft u zelf gestalte op aarde. Uzelf schept voor de ziel het lot in de eeuwigheid. En daarom zult u er voor moeten zorgen, dat ze niet ten prooi valt aan de geestelijke dood, die vol kwelling is, maar nooit een "niet zijn" betekent. Want de ziel is het werkelijke in de mens en blijft bestaan, al vergaat ook het lichaam.

Denk daarover na, opdat u gaat geloven, opdat u de innerlijke overtuiging verkrijgt, dat het lichaam wel kan sterven, maar de ziel onvergankelijk is.

Amen

BD.6306

8 juli 1955

Het een worden van de ziel met de geest

Wanneer de ziel van de mens zich verenigt met haar geest, wanneer ze dus aan hem de leiding overlaat, kan de mens zijn doel niet meer missen en al zijn denken, willen en handelen zal nu juist gericht zijn.

Maar wanneer verenigt de ziel zich met haar geest?

Dit is het moment, waarop de mens uit de meest innerlijke overtuiging leert geloven in een God en Schepper, wiens schepsel hij zelf is en wanneer hij het verlangen heeft met deze herkende God in verbinding te treden, wanneer zijn gedachten op Hem zijn gericht en hij innerlijk wenst met Hem een relatie aan te gaan die God welgevallig is, wanneer hij zich positief instelt tegenover God.

Dan wordt hij gegrepen door het goddelijke in zich. De in hem sluimerende geest stuurt hem vanaf dat moment en hij zal zich innerlijk gedreven voelen, zo te leven als het Gods wil is. Hij zal de liefde in zich ontsteken, omdat dit al het werkzaam zijn van de geest in de mens is en omdat de geest zich nu ook merkbaar kan uiten, daar de mens door zijn levenswandel in liefde hem daartoe het recht geeft.

Het werkzaam zijn in liefde is dus in de eerste plaats een teken van een tot leven gewekte geest. Want de geest bepaalt de ziel - het denken, voelen en willen van de mens - hiertoe en van een in liefde werkzame mens kan men wel zeggen, dat zijn ziel zich heeft verenigd met de geest. En dan leeft de mens naast zijn aardse leven ook een geestelijk leven. Dan zullen zijn gedachten zich niet alleen met de wereld en aardse zaken bezighouden, dan zal hij vaak in gedachten vertoeven in dat rijk waar hij God zoekt. Hij zal zich met vragen bezighouden die buiten het aardse weten liggen en hij stelt deze vragen nu als het ware aan de in hem werkende geest, die ze hem ook beantwoordt, ofschoon de mens meent alleen zelf gedachten te vormen.

Het verlangen om in de juiste verhouding tot God te staan, heeft onherroepelijk de vereniging van zijn ziel met de geest tot gevolg en dit verlangen gaat voor hem zeker in vervulling. Want het is een geestelijk verzoek dat de mens naar de Schepper van het heelal zendt, dat gehoord wordt en waaraan altijd gevolg gegeven wordt, omdat het immers het levensdoel van de mens is, de juiste verhouding tot Hem aan te gaan.

Maar dan neemt de geest de leiding van de mens geheel over en dan bereikt deze ook zeker zijn doel.

Het goddelijke in de mens zal zich steeds uiten, wanneer diens gedachten serieus de weg tot God nemen, want dan werkt ook God zelf aan hem door Zijn geest en elke

op Hem gerichte gedachte is een stap omhoog. En wordt deze gedachte bewust vervolgd, doordat de mens een gebed zendt naar Zijn God en Schepper van eeuwigheid, dan zal God zich ook spoedig als Vader aan hem openbaren, want het gebed is de brug die een verbinding van de mens met God tot stand brengt.

Maar dan is de mens onder de beste hoede, want de wezenlijke Godheid pakt hem vast en werkt door de geest op de mens in, opdat deze de kloof tussen hem en God steeds kleiner maakt. Want de geest stuurt onophoudelijk op de Vader aan en het verlangen in de mens om dichterbij God te komen, zal steeds groter worden, tot het vervulling vindt in de algehele aaneensluiting met Hem door de liefde, die nu het wezen van de mens vervult, omdat de eeuwige Liefde zelf in hem werkzaam is.

Amen

BD.6599

19 juli 1956

"God blies hem een levende ziel in"

In mijn heilsplan van eeuwigheid is de vergoddelijking van uw zielen voorzien, die eens wel goddelijke en volkomen wezens waren, maar in vrije wil deze volmaaktheid weggaven. U, mensen zult moeten weten dat Ik u niet zo onvolkomen buiten Mij heb geplaatst zoals u nu bent, dat Ik wel de menselijke vorm schiep, maar de ziel die deze menselijke vorm tot leven brengt en bewoont, al een eindeloos lange tijd nodig heeft gehad om haar vrijwillig tot stand gebrachte, geheel omgeslagen toestand, zo ver te veranderen dat ze nu in de menselijke vorm haar verblijf kon nemen om de volledige vergoddelijking weer te bereiken. U, mensen zult moeten weten, dat niet Ik u onvolmaakt heb geschapen om dan als mens van u te verlangen dat u zich vervolmaakt - omdat uit Mij niets onvolkomens kan voortkomen.

Als u dit weten vooralsnog bezit, beschouwt u ook uw bestaan op aarde anders. U ziet in dat het geen doel op zichzelf, maar middel tot het doel is. Maar zolang dit weten u ontbreekt, gelooft u gerechtigd te zijn het aardse leven te mogen gebruiken enkel om uw lichamelijk welzijn te vergroten. U gelooft het recht te hebben uw levenskracht alleen lichamelijk te gebruiken, zelfs wanneer u er naar streeft dat ieder voor zich, zichzelf ethisch zou moeten ontwikkelen om een beter menselijk geslacht te krijgen. Maar u begrijpt de geestelijke taak van de afzonderlijke mens nog niet.

De mens zelf is niet het laatste doel, het bestaan als mens is slechts de laatste mogelijkheid op deze aarde om het hoogste doel te bereiken. En de leerstelling dat Ik "de mens heb geschapen, opdat hij Mij liefheeft, Mij dient om daardoor in de hemel te komen" is pas gerechtvaardigd, wanneer het menselijk bestaan als een begrensd stadium voor de eens onvolmaakt geworden ziel wordt beschouwd, daar

er anders verkeerde denkbeelden uit deze leer worden gevormd, zoals ook deze: dat iets "onvolmaakts" - de ziel - door Mij bij de geboorte van de mens hem wordt bijgevoegd, dus dat er iets onvolmaakts van Mij uit in het leven werd geroepen.

Daardoor raakt zowel het beeld van mijn Wezen verward - Dat hoogst volmaakt is - alsook de gedachtegang van de mensen die hun eigenlijke taak op aarde niet beseffen en daarom steeds meer werelds georiënteerd zullen zijn, omdat hun een vals beeld uiteen wordt gezet. Weliswaar zou de mens door liefde tot Mij en onbaatzuchtig dienstbaar zijn het juiste inzicht kunnen bereiken en dan ook de gelukzaligheid, maar het zal de liefde niet kunnen doen ontbranden tot een wezen dat zijn scheppingskracht gebruikt om onvolkomen scheppingen te laten ontstaan - en ook voor het onbaatzuchtig dienstbaar zijn mankeert de juiste motivatie, als u, mensen niet op de hoogte bent dat het volmaakte zich eens van Mij heeft afgewend, wat daarin bestond dat het uit aanmatiging wilde heersen en het principe van de liefde verwierp.

De onvolmaaktheid is door de wezens zelf tot stand gebracht. Dat u echter als mens onvolmaakt bent, leidt geen twijfel en zo zult u op de eerste plaats de reden van uw onvolmaaktheid moeten trachten te doorgronden, maar u niet tevreden stellen met de verklaring dat Ik u zo schiep zoals u nu over de aarde gaat. Maar dit laatste verdedigen allen die de scheppingsdaad van de mens zo voorstellen dat tegelijkertijd ook een "ziel" voor deze mens door Mij wordt "geschapen", wat ze menen te kunnen motiveren met de woorden: "God blies hem een levende ziel in". Dat deze levende ziel een eens gevallen oergeest is, daarover ontbreekt hun het weten - maar dat ieder mens afzonderlijk zou kunnen verkrijgen, wanneer hij zich maar ernstig de vraag zou willen stellen over zin en doel van het aardse leven en ook over zijn taak op aarde.

En ook een dwaalleer zou de mens aanleiding kunnen geven vragen te stellen, zodra hij maar de wil zou hebben opheldering te verkrijgen. En in het bijzonder zij die onderrichten, die leider van de mensen moeten zijn, zouden zich tevoren zelf opheldering moeten verschaffen, die ze te allen tijde verkrijgen, wanneer ze zich maar tot Mij zelf wenden, wanneer lichte twijfels, die ieder bij zich voelt opstijgen bij het nadenken, hem naar de juiste Bron lieten gaan, waar zuiverste waarheid ieder die daar naar verlangt, zal verwikken.

Dat er zoveel duisternis is onder de mensen, dat dwaalleren zich konden verbreiden, vindt alleen zijn oorzaak in de lauwheid van de mensen tegenover de waarheid, want ze staat eenieder ter beschikking en voor ieder is ze bereikbaar die maar ernstig de waarheid begeert. Doch slechts weinigen trachten door te dringen in mijn eeuwige heilsplan - maar voor dezen is alles duidelijk, en het helderste licht straalt hen toe,

omdat het licht van eeuwigheid het zelf bij allen ontsteekt die de duisternis willen ontvluchten.

Amen

BD.6647

17 september 1956

Wat is de ziel?

Volledige onwetendheid heerst er nog over zulke problemen waar het menselijke verstand niet toereikend is om ze op te lossen, waar de geest van God aan het werk moet zijn wiens werkzaam zijn echter zelden erkend wordt. Hij alleen vermag een duidelijk antwoord te geven, wanneer vragen gesteld worden die gaan over onopgeloste problemen. Maar ook de resultaten van zulke activiteiten van de geest die toch alleen beantwoorden aan de waarheid worden betwijfeld, en van welke aard nu een vraag ook mag zijn, altijd zal alleen het antwoord juist zijn dat God zelf door Zijn geest de mens geeft.

'Geest' mag men echter niet verwisselen met verstand, want het verstand kan net zo goed ook de verkeerde richting opgaan. Er is geen garantie gegeven dat verstandelijke resultaten met de waarheid overeenstemmen, anders zouden niet zo veel meningen veld proberen te winnen - die alle aanspraak maken op de waarheid en slechts door het verstand verkregen werden. De geest is echter de straal die van de eeuwige Waarheid zelf uitgaat en opheldering geeft, dat wil zeggen: inzicht in dat wat het verstand alleen aanneemt - maar waarvan geen bewijzen gegeven kunnen worden. Gods geest geeft echter de volste innerlijke overtuiging en een niet te betwijfelen opheldering, ook zonder gebruikmaking van het verstand.

Voor geen mens zal het begrip "ziel" begrijpelijk gemaakt kunnen worden die zich niet reeds een klein sprankje van geestelijke kennis verworven heeft, want de ziel is iets geestelijks. Zij is niet aards of stoffelijk en kan daarom ook alleen maar geestelijk verklaard worden. De ziel is dat fluïdum dat het lichaam, de omhullende vorm, eerst het leven geeft. De ziel is dus het "eigenlijke ik" van de mens en kan niet gezien worden, maar is altijd aanwezig zolang de een of andere kracht zich uitdrukt in deze uiterlijke vorm. De mens was geen ik-bewust wezen als de ziel in hem niet aanwezig was. De ziel is de eertijds van God uitgestraalde kracht die Hij als iets wezenlijks buiten zich stelde en die Hij een zelfstandig leven gaf. Daardoor werd het wezen uitgerust met een vrije wil en was tot denken bekwaam.

Dat en waarom nu in het aardse leven dat wezenlijke, namelijk de ziel, in het menselijk lichaam huist is een kennis op zich. Maar eerst moet u er op gewezen worden dat de ziel de oorzaak is dat de mens denken, voelen en willen kan. Verder

moet er uiteengezet worden dat de ziel de stimulans is van alle organen, dat iedere bezigheid van het lichaam, iedere wils-impuls en ieder gevoelen de uiting is van de zich in het lichaam bevindende ziel. Die op zich iets geestelijks is dat met het menselijke oog niet te aanschouwen is, die echter wanneer zij gezien zou kunnen worden geheel gelijk is aan het menselijk lichamelijk omhulsel.

Zij is dat wat na de dood van het lichaam bestaan blijft, en dan ook aanschouwd kan worden door zielen met een bepaalde graad van rijpheid die geestelijk schouwen mogelijk maakt. Zij kan ook niet verklaard worden als de een of andere stoffelijke substantie die tot het lichaam behoort. Zij is en blijft geestelijke substantie, dus een geestelijke uitstraling van God die op aarde haar doel vervullen moet. Zij is ook onkwetsbaar en onvergankelijk, kan zich echter van andere zielen onderscheiden door de straling van haar licht, en de bedoeling van het aardse leven is de lichtgraad te verhogen die zij eens vrijwillig verduisterd heeft.

Het is voor geen mens mogelijk het wezen van de ziel te verklaren die dat zuiver wetenschappelijk onderzoeken wil, omdat de ziel niet met het menselijke verstand te begrijpen of te doorgronden is. Zij is en blijft kracht uit God, wiens Wezen eveneens ondoorgrondelijk is en blijven zal, maar door menselijk denken niet ontkend kan worden.

Dus is de ziel het "eigenlijke ik" van de mens dat niet gedefinieerd kan worden, dat is, en toch niet bewezen kan worden. Dat de lichamelijke organen de functies aanwijst, dat echter ook bestaan kan zonder lichaam, terwijl aan de andere kant het lichaam zonder ziel geheel levenloze materie is, ofschoon alle organen nog onveranderd zijn. Want het leven ontbreekt, zo gauw de ziel het uiterlijke lichaam verlaat, omdat het lichaam mist wat het tot werkzaamheid aanzet, wat de organen aandrijft tot het vervullen van hun functies, wat in vrije wil richting gevend inwerkt op de denkorganen en wat iedere gevoelsopwelling in de mens teweegbrengt. En dit denkende, willende en ook voelende iets, de ziel, beweegt zich na de dood in andere sferen, maar is steeds dat zelfde wezen dat het lichaam voorheen bewoonde. En het kan daarom in het rijk hierna ook herkend worden, waarvoor dan echter een bepaalde graad van geestelijke rijpheid vereist is.

Amen

BD.6778

7 en 8 maart 1957

De ware Arts voor de ziel

Iedere zieke behoeft genezende medicijn, wil hij herstellen en zijn lichaam weer fris en krachtig laten worden, om zijn plichten op aarde te kunnen vervullen. En zo ook

heeft de zieke ziel behoefte aan een "heilzaam medicijn" dat haar helpt krachtig te worden om eveneens de taak te kunnen vervullen die haar voor het aardse leven is gesteld. Ze is ziek en zwak wanneer ze het leven als mens begint en ze heeft een weg omhoog voor zich waarvoor ze kracht nodig heeft.

Er moet haar dus genezing worden gebracht, ze moet zich aan een dokter en helper toevertrouwen die haar ziekten kent, die haar nu het juiste medicijn toedient waardoor ze weer gezond kan worden. Ze moet krachtig voedsel gebruiken om ook in kracht toe te nemen en dan ook de klim omhoog te kunnen afleggen. En er bestaat maar één Dokter die haar waarlijk helpen kan, die al haar lijden en zwakheden kent en die voor alles de juiste medicijn gereedhoudt: Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van zonde en dood.

En er bestaat maar één genezend voedsel, dat Hij de zieke ziel geeft: Zijn woord dat alleen de ziel verplaatst in de toestand dat ze nu vol kracht de weg omhoog kan gaan, dat haar het doel laat bereiken ten behoeve waarvan zij zich op aarde mocht belichamen. Want dit woord is het brood dat uit de hemel komt, dat de goddelijke liefde uitdeelt met zegenende hand dat waarlijk iedere zieke ziel gezond laat worden, wanneer het met dank uit de hand van Jezus Christus van de Schepper en Vader van eeuwigheid wordt aangenomen, wanneer de ziel zich daaraan laaft wanneer ze in waarheid eet en drinkt van het 'vlees' en 'bloed', het woord, dat als een stroom van Gods genade onophoudelijk stroomt en voor ieder toegankelijk is die honger en dorst lijdt, die ziek en zwak is en brood en wijn nodig heeft om weer krachtig te worden.

Zijn woord is het ware medicijn voor de zieke ziel en het is de bron van kracht voor de gezonde, maar nog zwakke ziel, want hoe ook de ziel van de mens op aarde geaard is - ze heeft voortdurend spijs en drank nodig, ze zal nooit voedsel kunnen missen, omdat ze helemaal rijp moet worden in het leven op aarde en daartoe altijd behoefte heeft aan de kracht die haar alleen door het woord Gods kan toestromen. En als een mens zich van zijn zwakheid bewust is, beseft hij dat zijn ziel nog ziek is en een arts nodig heeft, dan zal hij zich ook tot die ene wenden die hem de vaste garantie geeft, dat hij geholpen wordt. Hij zal zich aan Jezus Christus toevertrouwen en om genezing vragen, hij zal Hem zijn zwakheid en gebrekkigheid bekennen en zich bij Hem aansluiten, want hij weet dat hij bij Hem steun vindt, dat Jezus Christus als arts voor de ziel ook bereid is, hem te geven wat zijn ziel nodig heeft. Hij weet dat Zijn genezende hand zich maar hoeft uit te strekken, opdat hij gezond wordt en dat Hij ook voortaan haar het juiste voedsel zal geven. En hij zal Zijn woord in ontvangst nemen, hij zal steeds weer kracht putten uit Zijn woord en spoedig ook de werking van het goddelijke woord bij zichzelf ondervinden. Want een goddelijke gave blijft niet zonder uitwerking.

Maar wie de zieken van zijn ziel niet beseft die bezorgt haar ook niet het juiste medicijn en ze zal zwak en ellendig blijven, ze zal de klim omhoog niet aankunnen en tevens zal ze ook geen voedsel hebben, want het ware voedsel voor de ziel is alleen het woord Gods. En zo kan het voorkomen dat een ziel bij het beëindigen van haar leven op aarde nog precies zo armelijk en zwak is als ze de aarde heeft betreden. Want ze kan wel behoeftig en volledig krachteloos zijn, maar ze kan niet vergaan. En in deze toestand moet ze nu ook het geestelijke rijk betreden, waar ze haar ontoereikendheid bitter zal gevoelen.

Maar steeds wendt de Heiland van de zieken en zwakken zich tot de mensen, steeds weer biedt Hij zichzelf aan hen te helpen gezond te worden, steeds weer laat Hij de stroom van kracht naar de aarde vloeien waaraan alle zielen kracht voor zichzelf zouden kunnen halen.

En waarlijk, van iedere ziel die zich aan de Redder en Heiland Jezus Christus toevertrouwt, wordt de ziekte en zwakheid weggenomen. En het berouw van diegenen die aan Hem zijn voorbijgegaan en nooit aanspraak maakten op Zijn doktershulp zal heel bitter zijn want ze zullen ziek en zwak blijven en dus ook zo in het rijk hierna binnengaan.

Amen

BD.6817

28 april 1957

De ziel wisselt van verblijfplaats - De dood van het lichaam

De ziel is uw eigenlijke ik dat onvergankelijk is en dat alleen van verblijfplaats wisselt bij de dood van het lichaam dat de gang over de aarde beëindigd heeft, om in een andere sfeer weer verder te rijpen - als de ziel niet volhardt in verzet tegen Mij, daar ze anders in de diepte zinkt. Deze gedachte zou u dus moeten verblijden, dat u geen dood te vrezen hebt, dat u voortleeft ofschoon u de aarde verlaten moet, en dat dit leven heel wat mooier en vreugdebrengender is dan het aardse leven voor u ooit kan zijn. U zou vol goede hoop de dag tegemoet moeten zien waarop uw uiterlijk omhulsel van uw eigenlijke ik wordt afgenomen, waarop al het zware van u afvalt en u zich gemakkelijk en onbekommerd kunt bewegen en kunt opgaan in uw ware vaderland, dat u waarlijk heerlijkheden biedt waar u geen voorstelling van hebt. U zou moeten jubelen en juichen dat er voor u geen dood meer is, omdat uw ziel alleen maar een verandering van verblijfplaats ervaart die haar oneindig verblijden kan.

Waarom vreest u dus de dood of ziet u met een gevoel van onbehagen het einde van uw aardse leven tegemoet? Waarom is voor u mensen de dood tot een verschrikking

geworden? Waarom roept hij bij u een gevoel van angst op, terwijl hij toch in waarheid slechts een overgang is naar een andere sfeer? Het is omdat u onbewust voelt dat u niet juist leeft op aarde, omdat uw ziel zich niet dat licht verschaft dat elke vrees van haar zou wegnemen. Want een mens die mijn geboden van liefde vervult, die dus naar mijn wil op de aarde leeft, ondervindt geen vrees voor de dood. Hij verlangt ernaar zijn aards omhulsel kwijt te raken, omdat hij een verlangen heeft naar zijn ware vaderland. Want de liefde heeft in hem een helder licht ontstoken en vooruitblikkend weet hij zich al in mijn nabijheid waar hem geen leed en geen pijn, geen droefheid meer overkomen kan, waar hij zich geborgen voelt in mijn liefde. En deze gelukzalige zekerheid zouden alle mensen kunnen hebben, dat zij een moeilijk bestaan vol leed, bij hun sterven verwisselen voor die geborgenheid. Als zij maar met dat doel voor ogen hun aardse leven zouden willen afleggen, als zij steeds de innerlijke stem zouden volgen die hun duidelijk mijn wil te kennen geeft. Als zij al op aarde de juiste verhouding zouden willen aangaan met Mij, hun God en Vader van eeuwigheid. De gedachte dat met de lichamelijke dood alles uit is, is reeds het beste bewijs dat de levenswandel van de mens niet naar mijn wil is. Want deze gedachte is ingegeven door de vijandige geest die de mensen verhinderen wil tot het ware inzicht te komen, en die daarom ook het verlangen naar een bestaan vol van aards genot steeds weer vergroot. Want die mensen geloven niet aan de onvergankelijkheid van hun ik. Zij stellen het dezelfde begrenzing die ook voor het uiterlijk omhulsel bestaat.

Daarom trachten zij van het aardse leven volop te genieten op alle mogelijke manieren, steeds maar denkend aan hun lichaam, maar niet aan hun ziel die dan na de lichamelijke dood een zeer twijfelachtig lot op zich moet nemen en van de heerlijkheden van haar ware vaderland niets kan beleven. Want vanwege haar gebrekkige invulling, kan zij in zulke sferen waar haar onvermoede zaligheden wachten niet opgenomen worden. Wel is het haar ook dan nog mogelijk zich uit de diepte los te maken en in hogere sferen binnen te gaan, maar dat vereist veel meer overwinning en inspanning dan op aarde en kan zonder hulp niet geschieden. Maar ook dan moet de ziel zelf daartoe de wil opbrengen, wat op aarde veel gemakkelijker is. Het ik kan niet vergaan, maar het schept zichzelf het lot in gelukzaligheid of ellende. En pas wanneer de mensen niet hun lichaam als het levende beschouwen maar de in het lichaam uitgestorte ziel als het eigenlijke ik leren zien, zullen zij meer bewust van hun verantwoordelijkheid op aarde leven. En dan zullen zij ook de dood niet meer vrezen, die alleen het aardse lichaam maar niet de in hem wonende ziel betreft. Dan zullen zij naar mijn wil leven en naar het uur verlangen waarin de ziel zich los mag maken van haar uiterlijk omhulsel om het rijk te kunnen binnengaan dat hun ware vaderland is.

Amen

BD.6847

8 juni 1957

Beïnvloeding van de ziel door de geest

Uw denken kan zich op het geestelijke of het aardse richten tijdens uw leven op aarde en de doelen die u bereikt, zullen daarom geestelijk of aards zijn. U bent nu op aarde aan geen dwang onderworpen, het staat u volledig vrij hoe u uw innerlijk leven vorm geeft en aan welke gedachten u de voorkeur geeft. Gedurende de tijd op aarde doet de geest in u, die een deeltje van Mij is, zijn best bij u gehoor te vinden, maar hij werkt niet dwingend op de ziel in. Maar evenzo tracht ook het lichaam succes te hebben met zijn wensen en begeerten die veel meer aards gericht zijn. Ook het lichaam tracht de ziel over te halen om aan zijn begeren gehoor te schenken, en de ziel - het denken, voelen en willen - moet nu een beslissing nemen. Ze zal bij het begin van haar belichaming ook meer aan het verlangen van het lichaam voldoen, omdat ze zelf nog erg aards is afgestemd, omdat haar substanties eerst de vergeestelijking tegemoet moeten gaan en er daarom ook van de kant van de geest op haar wordt ingewerkt.

De geestvonk nu, als 'n stukje van Mij, is liefde, en hij tracht steeds maar de ziel aan te sporen werkzaam te zijn in de liefde, de ziel voelt zich daar enigszins toe gedrongen en kan nu, passend bij haar denken, willen en voelen, handelen. Ze kan dus in liefde werkzaam zijn, maar is daar niet toe gedwongen. Is de invloed van het lichaam erg groot, dan krijgt dat de overhand en houdt de ziel af van het werkzaam zijn in liefde; luistert de ziel naar de zachte stem van de geest, dan komt ze diens aandringen na en het gevolg daarvan is dat dan ook de kracht van de geest al sterker werkzaam kan zijn, dat zijn stem luider klinkt en de ziel meer en meer kan overtuigen om juist en volgens Gods wil op aarde te leven.

Dus worstelen lichaam en geest om de heerschappij over de ziel. Ze worstelen erom, het denken, voelen en willen van de mens voor zich te winnen en beantwoordend aan de zege is ook het doel dat de mens op aarde nastreeft en bereikt. De geest is deel van Mij. Het lichaam bestaat uit nog zeer onrijpe substanties die dus nog min of meer aan mijn tegenstander toebehoren. En zo worstelen dus Ik en ook mijn tegenstander om de ziel van de mens, die als ik-bewust wezen eens van Mij uitging, zich echter vrijwillig aan mijn tegenstander overgaf, maar die al voor het grootste deel de weg terug naar Mij heeft afgelegd en nu in het leven op aarde opnieuw de voorkeur moet geven aan de heer aan wie ze uiteindelijk wil toebehoren.

Maar zodra mijn geest in de mens al wat invloed heeft gewonnen, is ook al de verbinding met de Vadergeest van eeuwigheid tot stand gebracht en dan is het Mij

ook mogelijk de kracht van mijn geest voortdurend in een vat te laten stromen dat zich opent, omdat de ziel, wanneer ze aan het aandringen van de geest in zich toegeeft, werken van liefde verricht en dus steeds meer voorbereidingen treft om de goddelijke geest op te nemen. En nu kan het instromen van de goddelijke geest ook buitengewoon zichtbaar worden door verschillende gaven waarover de mens nu kan beschikken, zodat dan van een duidelijk uitgieten van de geest kan worden gesproken, zoals mijn leerlingen dat ook mochten beleven na mijn hemelvaart.

Want aan hen voltrok zich voor de eerste keer een gebeuren dat eerst door mijn verlossingswerk mogelijk werd, dat de geest zich vrij kon ontplooien, omdat de macht van mijn tegenstander over de zielen van de mensen die Mij wilden toebehoren gebroken was, terwijl tevoren de zielen nog door de oerschuld zo belast waren, dat ze de stem van de geest niet in zich vermochten te horen en ook tegelijkertijd de wil te zwak en het denken verduisterd was.

Maar door mijn verlossingswerk werd de ziel vrij en het was haar nu mogelijk zowel de geest alsook het lichaam gehoor te schenken en alleen haar wil moest nu de juiste beslissing nemen, waarbij haar echter mijn geest, die de liefde is, behulpzaam is. Heeft de geest in de mens eenmaal de overmacht behaald, dan is ook het juiste doel verzekerd, dan zal het voor het lichaam niet meer mogelijk zijn de ziel voor zich te winnen, veelmeer zullen de ziel en de geest ook het lichaam nog beïnvloeden zich eveneens aan de goddelijke ordening aan te passen en dan is de mens vervuld door de geest - dan heeft hij zijn wilsproef op aarde doorstaan, dan is hij een kandidaat voor het rijk dat eeuwig zal duren en gelukzaligheid schenkt, dan heeft de ziel zich voorgoed los gemaakt van mijn tegenstander en ze behoort nu toe aan Mij in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6990

10 december 1957

Verkoop uw ziel niet

De prijs die u betaald voor een vreugdevol, genoeglijk bestaan op aarde is te hoog, want u verkoopt daar uw ziel voor aan hem die haar weer naar beneden trekt in de diepte. Het is slechts een uitermate korte tijd waarin u zich aan de genietingen van de wereld zal kunnen overgeven, maar eindeloos lang is de eeuwigheid, eindeloos lang is de tijd waarin u weer in de duisternis verblijft in onuitsprekelijke kwelling. Maar u overschat deze korte tijd op aarde en geeft zonder enig bezwaar een eeuwig leven in heerlijkheid prijs voor waarachtig waardeloze zaken. U weet niet wat u doet en luistert ook niet naar de ernstige waarschuwingen en vermaningen die

voortdurend tot u komen, opdat u bewust van uw verantwoordelijkheid uw levenswandel leidt, opdat u denkt aan de tijd na de dood van uw lichaam waarin u het heerlijke loon zult ontvangen, wanneer u alle waarschuwingen en vermaningen ter harte neemt en alleen tracht de toestand van de ziel te verbeteren.

Mijn tegenstander verstaat de kunst u de bekoorlijkheden van de wereld aanlokkelijk onder ogen te brengen en u doorziet zijn spel niet dat hij tracht daarmee uw ziel te winnen, die zich slechts nog van de laatste keten hoeft te ontdoen om binnen te kunnen gaan in het rijk van het licht, in mijn rijk, waar zij weer in licht en kracht gelukzalig is als vroeger. En er kunnen u noch de gelukzaligheid in het lichtrijk, noch de kwellingen van de afgrond worden getoond, want u zult in volledig vrije wil weer naar Mij moeten terugkeren, zoals ook hij u niet kan dwingen gevolg te geven aan zijn verlokkingen en uw ziel aan hem te verliezen.

Maar Ik doe waarlijk alles om u opmerkzaam te maken op de verschrikkingen van de diepte die u onherroepelijk tegemoet gaat, wanneer u niet bij machte bent u te scheiden van de wereld en de goederen ervan. En ook worden u de gelukzaligheden in het geestelijke rijk verkondigd die u wachten wanneer u leeft naar mijn wil, wanneer u er naar streeft geestelijke goederen te verwerven en de wereld ter zijde schuift. Dat u daar niet aan gelooft, is het gevolg van uw levenswandel, want bij het verlangen naar de wereld en aardse goederen vergeet u helemaal de naaste die zich in nood bevindt. Zou u deze bereidwillig uw hulp doen toekomen dan zou ook alles u geloofwaardig voorkomen wat u wordt voorgehouden door mijn dienaren, die, met het oog op het einde, alle mensen eens tegemoet treden om hun het evangelie te verkondigen.

Maar de vergrote begeerte naar de wereld en de vreugden ervan stompt u af en elk warmere gevoel in uw hart wordt verstikt, want daar zorgt mijn tegenstander wel voor, die weet dat de liefde hem de zielen ontrukkt, dat hij ze helemaal verliest wanneer de mens maar de liefde in zich doet ontbranden. Het verlangen naar aardse goederen maakt de mensen echter ongevoelig voor de nood van de naasten, zijn egoïsme wordt steeds groter en alles tracht hij alleen maar voor zichzelf te verkrijgen en zijn ziel verhardt zich, de omhulsels worden steeds dichter en mijn tegenstander heeft het spel gewonnen. Hij heeft een heel kleine koopprijs betaald voor de ziel: een lichamelijk welbehagen voor een heel korte tijd, dat met de dood van het lichaam al ophoudt en al op de dag van morgen beëindigd kan zijn.

Waarom denkt u, mensen niet eens ernstig na over uw toestand, het zekere einde van uw leven op deze aarde waarvan u de tijd zelf niet zult kunnen bepalen. Waarom hecht u zo grote waarde aan aards bezit en de vreugden van de wereld?

Lichtvaardig geeft u de niet te beschrijven gelukzaligheden van het geestelijke rijk prijs ter wille van deze korte waardeloze vreugden. Het leven op aarde is voor u,

mensen een proef u waar te maken; het is de laatste periode om vrij te beslissen voor Mij of voor mijn tegenstander. En hij zal u alles aanbieden om u voor zich te winnen - zoals Ik echter ook u genaden in overvloed doe toestromen, maar geen enkele dwang op uw wil uitoefen.

Maar het is u niet onmogelijk de juiste beslissing te nemen want u wordt voortdurend op de hoogte gebracht en u kunt ook dagelijks de vergankelijkheid van het aardse inzien, dagelijks maakt u het plotseling weggeroepen worden van medemensen uit uw leven mee - u zult over alles kunnen nadenken. Dus zult u ook eens de gevolgen moeten dragen van uw beslissing wanneer ze Mij niet geldt, en u zult u mogen verheugen in niet te beschrijven gelukzaligheden, wanneer u afziet in de korte tijd van het leven op aarde, om Mij en mijn rijk voor eeuwig te winnen.

Amen

BD.7059

8 maart 1958

Verandering van wezen vraagt arbeid aan de ziel

De verandering van uw wezen zult u alleen zelf tot stand kunnen brengen, omdat u het zelf was die zich misvormde, omdat u zelf uw eens volmaakte wezen tot onvolmaaktheid hebt gevormd. Ik schiep u volmaakt, want uit Mij kan niets voortkomen wat onvolmaakt is. Ik voorzag u daarom van een vrije wil, die u echter hebt misbruikt en waarom u ook uw volmaaktheid weggaf. Wat u zelf nu daardoor verloor, zult u nu ook zelf weer terug moeten proberen te verkrijgen.

Want ik kan u niet tegen uw wil de vroegere volmaaktheid teruggeven. Ik kan u er steeds alleen maar bij helpen, laat het echter aan uw wil over of u deze hulp aanneemt. De wil alleen bepaalt dus of en wanneer u de verandering - terug naar uw vroegere wezen - voltrekt. En daarom is de omvorming van de wil helemaal een persoonlijke aangelegenheid van ieder mens, die geen wezen in zijn plaats voor hem kan verrichten. De wil van ieder afzonderlijk moet actief worden en alle tekenen van onvolmaaktheid afleggen en dat vraagt arbeid van de mens aan zichzelf. Ieder mens weet dat hem fouten en zwakheden aankleven, dat hij er ver van verwijderd is volmaakt genoemd te kunnen worden.

Ieder mens weet dat zijn wezen niet goddelijk is, dat hij niet veel goddelijke tekenen kan laten zien, dat veel meer iets tegen-goddelijks zijn wezen kenmerkt. Dat hij niet vrij is van eigenschappen die aan een goddelijke oorsprong zouden kunnen doen twijfelen, wanneer hij geen weet heeft van zijn voormalige afval.

En al deze tegen-goddelijke eigenschappen moet hij proberen te veranderen. Hij moet in zich alles weer in de juiste ordening brengen, die hem eens gelukkig stemde

en waar hijzelf is uitgestapt. Hij moet elke aanklevende eigenschap proberen te veranderen in het tegendeel, zoals hij dit eertijds heeft gedaan.

Dan zal hij alle deugden ontplooien, die hem weer tot een goddelijk wezen bestempelen en hij heeft dan dus de omvorming tot stand gebracht en keert terug in zijn oerstaat, die licht en kracht en vrijheid betekent. Maar waardoor is deze omvorming mogelijk?

Alleen maar door de liefde.

Het was de liefde waarvan het wezen zich ontdoed en daardoor viel. Alleen de liefde kan hem weer helpen opwaarts te gaan. De liefde vormt al het verkeerde weer om en maakt het voor het wezen weer mogelijk in mijn nabijheid te komen. De liefde is het kenmerk van het goddelijke en dus moet ook het wezen dat de liefde in zich tot ontplooiing brengt, zijn vroegere goddelijke staat weer bereiken. Maar voor een leven in liefde is de wil van de mens nodig. De liefde moet in het hart van ieder mens worden ontstoken en dan zal de mens ook de kracht opbrengen om aan zichzelf te werken en zijn wezen om te vormen, dan zal hij tegen alle fouten en zwakheden vechten. De liefde zal hoogmoed veranderen in deemoed, onverdraagzaamheid in geduld, hardvochtigheid in barmhartigheid, twistzucht in vredelievendheid, zelfzucht in rechtvaardigheid, toorn in zachtmoedigheid.

Elk kwaad in de mens zal moeten wijken voor de liefde, want deze is goddelijk en ze brengt al mijn schepselen die zich eens van Mij scheidden, weer bij Mij terug. Maar deze liefde wees u eens af. Daarom zult u nu weer zelf uw best moeten doen dat ze u bestraalt, waartoe alleen uw wil nodig is, dus een openen van het hart.

Want mijn liefde is voortdurend naar u uitgegaan ofschoon u zich van Mij afkeerde en mijn liefde daarmee afwees.

Maar ze wil nu ook door u beantwoord worden en daarom zult u vooreerst bereid moeten zijn de liefdesvonk in u - die mijn geschenk is aan ieder op aarde als mens belichaamd wezen - te doen ontbranden. Dan pas kan Ik het kleine vlammetje van liefde voeden met het vuur van mijn eeuwige liefde, omdat dan de weerstand tegen Mij van uw kant is opgeheven en u bereid bent de terugweg naar Mij te aanvaarden. Steeds zal ik u genade laten toestromen, steeds zal Ik u helpen opwaarts te gaan. Maar pas uw vrije wil zal de genade werkzaam laten worden, pas uw vrije wil zal mijn hulp aannemen en dus zal uw vrije wil ook moeten beginnen met de arbeid aan uw ziel, die voor de omvorming van het wezen nodig is. Overweeg dit, dat u niet de korte tijd op aarde voorbij laat gaan in het onwerkzaam zijn van de wil, want niemand kan deze arbeid voor u verrichten, noch een mens, noch een lichtwezen, al zou hun liefde voor u nog zo groot zijn. Alleen liefdevolle voorbede van mensen kan u helpen voor het toesturen van kracht, die u echter steeds in vrije wil zult

moeten aannemen en juist benutten. Daarom zou u niet zo onverschillig moeten voortleven. U zou u van uw opgave bewust moeten worden en blijven en de ziel helpen volmaakt te worden, wat u op aarde wel kunt bereiken, wanneer u maar uw wil ijverig werkzaam laat worden en hem dus vooreerst op Mij richt.

Dan zal Ik u vastpakken en waarlijk niet meer laten vallen. Dan zal mijn sterke arm u vasthouden, want de op Mij gerichte wil betekent ook het opgeven van de weerstand en dan heeft de bestraling door mijn liefde ook weer effect en is in staat in de mens de liefde te ontsteken en dan zal ook de mens de arbeid aan zijn ziel verrichten.

Hij zal weer veranderen en de terugkeer naar Mij zal er ook met zekerheid op volgen.

Amen

BD.7530

24 februari 1960

Bewust werken aan de ziel

Niemand moet er op rekenen dat hem nog lange tijd overblijft om aan zijn ziel te werken, want niemand weet wanneer zijn laatste uur gekomen is. De mens moet zo leven alsof elke dag de laatste is die hem beschoren is. Hij moet ijverig bezig zijn voor het heil van zijn ziel. Hij moet geen dag verloren laten gaan waarin hij niet een werk van liefde verricht heeft. Hij moet zijn naaste met raad en daad bijstaan, hij moet aan zijn God en Schepper denken en tegenover Hem de verhouding van een kind tot de vader tot stand brengen. Elke dag moet hij bidden tot zijn Vader en zich op Hem en zijn genade verlaten. Hij moet zich aan Hem toevertrouwen en Hem om Zijn bescherming en Zijn leiding vragen. Hij moet zich in gedachten verbinden met de lichtwereld, hij moet steeds alleen het goede willen en hij zal dan ook alleen dat doen wat in de wil van God besloten ligt.

De mens kan er veel toe bijdragen dat zijn ziel op aarde snel rijp wordt, wanneer hij maar bewust deze arbeid aan zijn ziel verricht, dat wil zeggen: zich altijd voor ogen houdt waarom hij op deze aarde is en dan steeds zo leeft zoals het beantwoordt aan Gods wil, wanneer hij de geboden van de liefde tot God en de naaste vervult. En hij kan dit elke dag realiseren wanneer het hem er maar om te doen is vooruit te gaan in zijn ontwikkeling, dus zijn leven op aarde in overeenstemming daarmee te leiden. Maar hij moet deze arbeid niet uitstellen, omdat hij niet weet hoe lang hij nog op aarde leeft. Het is hem niet gegeven hiervan op de hoogte te zijn, en zo is het goed, omdat hij anders in zijn willen niet vrij zou zijn. Maar hij raakt ook makkelijk in

gevaar als hij lichtvaardig de arbeid aan zijn ziel voor zich uitschuift, er steeds op rekenend dat er nog tijd genoeg is om ernstig aan zijn ziel te denken.

Niemand weet wanneer zijn uur gekomen is - en dat kan u plotseling verrassen - en dan zult u het bitter berouwen wanneer u in het rijk hierna inziet wat u op aarde verzuimde. En veel mensen gaan totaal onvoorbereid het rijk hierna binnen, ze kunnen geen enkele geestelijke vooruitgang aantonen, ze hebben alles verzuimd wat hun deze vooruitgang zou hebben opgeleverd, ze hebben op aarde alleen voor hun lichaam geleefd, maar nooit aan de ziel gedacht, die alleen voortleeft na de dood van het aardse lichaam. Daarom moet ze ook de gevolgen dragen - te smachten in kweeling en duisternis, of in totale verlatenheid door eindeloze ruimten te dwalen, arm en ellendig en in grote nood. Nog leeft u op aarde en kunt u uw ziel dit verschrikkelijk lot besparen, maar u moet het leven benutten en elke dag en elk uur arbeid aan uw ziel verrichten, die voor u al kan bestaan in een geestelijk gerichte gedachte omdat dan ook lichtwezens u bijstaan en u steeds weer in geestelijk gebied proberen te trekken, wat hun ook lukt als u van goede wil bent.

Denk vaak aan het uur van de dood en steeds meer zult u ook de verschrikkingen van de dood overwinnen, want hoe meer u werkt aan uw ziel des te geringer zal de angst worden in u voor het uur van de dood, want dan bent u er op voorbereid - u leeft bewust en gaat ook bewust en zonder paniek het einde tegemoet dat u steeds weer wordt aangekondigd. Maar wee degenen die onverantwoordelijk van de ene dag in de andere leven, wee dezen wanneer de dag hen verrast die aan hun leven een einde maakt - wee degenen die nooit aan hun ziel dachten en alleen maar voor hun lichaam hebben gezorgd. Of ze vroegtijdig sterven of de dag van het einde meemaken, hun einde zal vreselijk zijn, want de ziel zal het lot moeten dragen dat de mens zelf haar op aarde heeft bereid.

Amen

BD.7571

7 april 1960

De ontwikkeling van de ziel - Oergeest

In elke ontwikkelingsperiode wordt iets geestelijks rijp en ook kan een periode voldoende zijn dat het geestelijke door de scheppingen gaande, zover opstijgt dat het zich als mens kan belichamen en de laatste wilsproof met succes kan afleggen. Maar er kunnen ook meer van zulke perioden nodig zijn voor deze vergeestelijking van de verharde zielensubstanties, wanneer de weerstand hiervan zo groot is dat de positieve ontwikkeling slechts langzaam plaatsvindt en ook het bestaan als mens een gevaar is dat het geestelijke weer terugzinkt naar de diepte. Want de vrije wil die in het stadium als mens moet worden beproefd is doorslaggevend.

Deze vrije wil is echter tevoren gebonden. Het verharde geestelijke is weliswaar aan de wil van de tegenstander van God ontrukkt gedurende deze ontwikkelingsgang door de scheppingen van de aarde, maar de afzonderlijke substanties kunnen zich nu niet in vrije wil bewegen, ze zijn integendeel door de wil Gods overheerst, dat wil zeggen: ze leggen hun ontwikkelingsgang af in een toestand van onvrijheid, ze staan onder de wil van God, die al het wezenlijke in de scheppingswerken hun taak toewijst. Door het vervullen van deze taak onder de wet van de gebonden wil klimmen ze langzaam omhoog, dat wil zeggen: hun weerstand neemt af. Ze verrichten een dienende taak overeenkomstig hun bestemming en kunnen langzaam de toestand bereiken waar hun de vrije wil kan worden teruggegeven. En deze ontwikkelingsgang vereist een voortdurende wisseling van de uiterlijke vorm, het is een langzaam opwaarts gaan. Het is een zich aanpassen aan de wetten van de natuur en bijgevolg een onderwerpen aan de wil van God, al is het ook onder een zekere dwang, die het wezen echter alleen maar verlichting bezorgt en het eens weer de vrijheid moet verschaffen waarin het weer kan denken, willen en handelen vanuit eigen wil.

En deze gang door de scheppingswerken is niet uit te schakelen als het geestelijke wezen weer terug moet keren naar God, van wie het zich eindeloos ver verwijderd had door zijn afval van Hem, zodat het uit eigen kracht nooit deze verwijdering kon overwinnen. En het zou ook nooit door de tegenstander van God vrijgelaten worden ten behoeve van deze terugkeer, wanneer God deze het wezen niet zou ontwringen, juist met het doel van de kluistering in de materie, in de scheppingen op deze aarde. De tegenstander van God heeft recht op het gevallen geestelijke omdat het hem vrijwillig gevolgd is in de diepte. Maar God heeft hetzelfde recht omdat de wezens uit Zijn kracht zijn voortgekomen. Daarom is het ontrukken van dezen aan de macht van de tegenstander van de kant van God gerechtvaardigd, maar daarvoor is de tegenstander het recht gegeven dat hij weer kan inwerken op het geestelijke wanneer het in het stadium als mens over de aarde gaat. En te dien einde moet het geestelijke weer een graad van rijpheid hebben verkregen waarin het in staat is zijn wil te gebruiken om vrij te kiezen voor zijn heer.

Maar het wezenlijke kan niet van God uit plotseling in zo'n toestand worden verplaatst. Het moet de gang omhoog net zo trapsgewijs afleggen zoals het deze in de diepte heeft gedaan, het moet de weerstand langzaam opgeven en die kan bij het wezen niet met geweld worden gebroken. En hiervoor zijn ontelbare omvormingen nodig, door het rijk van de gesteenten, het planten- en dierenrijk, tot aan de mens. Bij elke wisseling van de uiterlijke vorm vermindert ook de weerstand, want het wezen heeft in de toestand van gebonden wil een dienst verricht, die hem steeds makkelijkere omvormingen oplevert. Maar de zonde van de afval van God is zo onmetelijk groot dat de afstand tot Hem daarom ook onmetelijk groot is, wat zoveel

betekent als dat er ontelbare omvormingen nodig zijn om deze afstand te verkleinen om weer in de nabijheid van God te komen, waarvoor nu alleen nog de laatste vrije wilsbeslissing nodig is, dat ook de laatste omvorming van het geestelijk wezen afvalt - dat het wezen weer terugkeert naar de Vader, van wie het is uitgegaan.

En deze hele ontwikkelingsgang in de scheppingen van de aarde is een ononderbroken strijd. Het wezenlijke tracht de uiterlijke vorm open te breken omdat het deze als kluister bespeurt, maar het voelt ook elke keer het verbreken van de vorm als een weldaad, het doet er niet toe op welke trap van rijpheid het is aangekomen. En daarom is ook de strijd die u mensen in het dierenrijk kunt waarnemen, alleen maar wreed schijnend voor uw ogen, terwijl elk dier de wisseling van zijn uiterlijke vorm steeds weer als een verlichting ervaart. Daarom is het ook van God uit toegelaten of ook zo gewild, dat het zwakke ten prooi valt aan het sterke, dat het sterke het leven van het zwakke kan beëindigen en als het ware daardoor ook nog het wezenlijke dient ten behoeve van een voortgaande ontwikkeling.

Dus zolang het wezen valt onder de wet van de gebonden wil is alles door de wil van God bepaald, ook zijn einde en zijn nieuwe omvorming. Maar zodra het wezen het stadium als mens heeft bereikt en zijn vrije wil heeft teruggekregen, treedt de wil van God terug. En dan zijn de mens wetten gegeven, waarnaar hij zich heeft te richten wanneer zijn leven op aarde succes wil hebben. Hij is nu eenmaal gebonden aan de wetten van de natuur en aan de andere kant wordt hem de wil Gods voorgehouden, waaraan hij zich moet onderwerpen, wil de ontwikkeling doorgaan en tot voltooiing worden gebracht, want het doel is vrij te worden van elke uiterlijke vorm en als vrije geest binnen te gaan in het rijk van het licht - terug te keren in het vaderhuis, bij God, van wie het wezen eens is weggegaan.

Amen

BD.7656

26 juli 1960

De ziel zal oogsten wat zij gezaaid heeft

U mag u niet aan de bedrieglijke gedachten overgeven dat u voor uzelf schatten kunt verzamelen voor uw aardse leven, want u zult deze weer veel sneller verliezen dan u ze verworven heeft. Ik waarschuw u ervoor om naar aardse goederen te streven en uw hart daaraan te hechten, want Ik bewijs u steeds weer hoe vergankelijk alles is wat aan de wereld toebehoort.

Hoeveel tijd en moeite heeft u er niet voor over om de schatten van de wereld te verzamelen; en hoe zelden denkt u eraan dat u ze niet behouden kunt en ze weer terug moet geven. Dat zij u ook op een andere wijze afgenomen kunnen worden

wanneer dat volgens mijn wil is. U kijkt alleen naar wereldse zaken die toch vergankelijk zijn, maar het onvergankelijke ziet u echter niet, u zorgt alleen maar voor het lichaam zonder aan uw ziel te denken. En daarom gebruikt u uw levenskracht verkeerd, want u gebruikt ze alleen voor uw lichamelijk welzijn en u bereidt uw ziel zonder bezwaar een onzalig lot in de eeuwigheid. U geeft uw ziel gedurende het aardse leven niet wat alleen nodig is voor haar volmaaktheid, u laat uw ziel gebrek lijden en bedeeft het lichaam overmatig zonder er ooit nut van te hebben.

Maar uw aardse leven kan van de een op de andere dag beëindigd zijn, en dan komt u arm en leeg aan in het rijk hierna en u moet dan grote ellende lijden. U moet daar eens over nadenken dat u uw eigen leven niet in de hand hebt, en dat het leven op aarde dus voor u ook van korte duur kan zijn. Dat de dood elke dag kan komen zonder dat u hem kunt afwenden. U moet dus aan het "hierna" denken, maar u gelooft dat het met u is afgelopen op het moment van uw dood. U gelooft niet aan het voortleven van uw ziel en dat dit leven na de dood dan gelijk zal zijn aan uw leven op aarde, echter in overeenstemming met uw aardse levenswandel en uw bezorgdheid om het heil van uw ziel, En dat ongeloof is ook de reden dat u elke dag gedachteloos voorbij laat gaan, dat u uzelf niet eenmaal afvraagt wat het doel en de zin van uw aardse bestaan is. U bent tevreden wanneer u zich aardse zaken verschaft waar u genoeg aan beleeft, wanneer u uw lichaam vertroetelt en veel goederen verzamelt voor de toekomst. Maar u weet niet eens of u nog wel een toekomst heeft.

Maar iedereen weet dat hij eens moet sterven, en dat weten moest u toch bewust het aardse leven laten uitbuiten. Dat gebeurt echter niet omdat het geloof u ontbreekt; het geloof in een God en Schepper, die eenmaal verantwoording zal vragen over uw aardse leven. En omdat u niet gelooft bent u onverschillig, terwijl het uur van verantwoording komt - daar kunt u allen zeker van zijn. Uw berouw zal eens bitter zijn wanneer u in de grootste armoede van geest verschijnt in het rijk hierna en dan tot het besef komt, wat u verzuimd heeft op aarde door eigen schuld.

Want het is een onverdiende genade dat u zich op aarde mocht belichamen, en deze genade niet benut te hebben zal uw ziel eens bitter berouwen omdat zij nooit meer goed kan maken wat zij verzuimd heeft. Ofschoon zij in het rijk hierna ook nog wel geholpen zal worden uit de diepte omhoog te stijgen, maar onder veel moeilijker omstandigheden dan dit op aarde mogelijk is of was. U mag dus niet zo gedachteloos verder leven, want voor ieder mens komt het uur waarin hij het aardse lichaam verlaten moet en de ziel het geestelijke rijk binnentreedt, en dat uur kan grote zaligheid en vreugde brengen of ook grote ellende en duisternis, maar steeds zoals de mens het zelf gewild heeft.

Hij zal oogsten wat hij gezaaid heeft, hij zal binnenkomen in het rijk van licht en zaligheid, of het rijk der duisternis zal hem opnemen en niet eerder vrij geven dan dat de ziel haar instelling verandert om met liefdevolle ondersteuning de weg naar omhoog te gaan.

Amen

BD.7732

28 oktober 1960

Liefde en leed louteren de ziel

U volgt Mij werkelijk na als u uw kruis draagt met geduld en overgave aan mijn wil. Ik droeg wel de zonden van de gehele mensheid op mijn schouders, toen Ik de weg naar het kruis opging. Ik heb wel de grote zondenlast van u afgenomen die u vanwege uw eigen schuld zou hebben moeten dragen. Want Ik wist dat ze voor u te zwaar geweest zou zijn, dat u zichzelf nooit van die grote last zou hebben kunnen bevrijden en dus droeg Ik ze voor u.

Maar u moet weten dat uzelf nog een lage graad van zielenrijpheid bezit, zolang de liefde in u nog niet ontvlamd is tot de hoogste gloed. En daaraan ontbreekt het u, mensen, zelfs al probeert u een leven naar mijn wil te leiden. En daarom geef Ik u de mogelijkheid uw zielenrijpheid te vergroten door lijden en ziekte die een waar louteringsmiddel zijn voor de ziel, zodat zij steeds helderder en meer lichtdoorlatend wordt, zodat zij gelouterd het rijk hierna kan binnengaan, als haar uur gekomen is. Liefde en leed louteren de ziel dat zeg Ik u steeds weer, en zo zeg Ik u ook dat u het leed nodig hebt omdat de liefde in u nog niet die graad heeft bereikt die uw ziel alleen kristalhelder worden laat, zodat mijn liefde haar dan doorstralen kan en ze op geen enkele weerstand meer stuit.

Uw leven duurt niet lang meer en eenmaal zult u Mij dankbaar zijn dat Ik u geholpen heb uw ziel te vergeestelijken door beproevingen, door noden en lijden en ziekten. Maar u mag niet in opstand komen tegen uw lot. U moet alles uit mijn hand aannemen en er steeds aan denken dat Ik u helpen wil tot voltooiing te komen - zover dit op aarde nog mogelijk is. U kunt nog veel afvals substanties van uw ziel kwijtraken en haar daardoor het geluk bereiden in stralende volheid van licht te kunnen sterven, omdat de ziel nu zo gevormd is dat zij de volheid van licht in zich kan opnemen, zonder te moeten vergaan.

U kunt weliswaar van alle schuld vrij zijn door de vergeving die u ter wille van Jezus Christus verzekerd is, als u mijzelf in Jezus daarom vraagt. Maar de graad van het licht die u nu gelukkig zal maken kan zo verschillend hoog zijn, en zo is ook de zaligheid die u geniet uiteenlopend, naar mate de helderheid en voltooiing van de

ziel, naar mate de arbeid die uzelf op aarde aan uw ziel hebt verricht. En als u onachtzaam bent ondanks 'n goede wil, dan helpt mijn liefde u 'n handje doordat Zij u steeds weer mogelijkheden verschaft uw zielenrijpheid te verhogen, doordat ze u een klein kruisje oplegt dat u in geduld en met overgave moet dragen, doordat het leed u soms terneer drukt om de arbeid aan uw ziel te ondersteunen om de afvals substanties op te lossen en de ziel zo helder en gelouterd uit het leed tevoorschijn te laten komen, zodat ze nu ook voor licht van hoge graad ontvankelijk geworden is, dat ze nu waarlijk kan binnengaan in het rijk van licht en zaligheid.

Want slechts kort is het leven en eens zult u Mij danken voor de weg die Ik u op aarde liet gaan, als die voor uw ziel de rijpheid heeft opgeleverd die het aanstralen van liefde in hoge mate toelaat en dat u onmetelijk gelukkig zal maken. Neem daarom allen u kruis op u en volg Mij na, want eens is uw weg ten einde en dan zult u overgelukkig zijn.

Amen

BD.7760

30 november 1960

Materie is een groot gevaar voor de ziel

De geestelijke ontwikkeling van de mens, die het doel is waarvoor hij op aarde leeft, is steeds in gevaar, wanneer hij zich helemaal door de materie gevangen laat nemen en hij dus geen enkele verbinding heeft met het geestelijke rijk. Dan wordt de ziel geheel door het lichaam beheerst, dan zijn de gedachten van de mens alleen op de aarde en haar goederen gericht, dan gelooft hij ook niet in een God en Schepper, want hij zal geen gedachten aan Hem laten opkomen. Zijn ziel is geheel gebonden aan de materie en ze wordt opnieuw de diepte in getrokken. En komt ze tot aan het einde van haar lichamelijk leven niet tot een beter inzicht, dan zal de materie ook haar hernieuwd omhulsel worden, wanneer het einde van deze wereld is gekomen. En daarom moet de mens ernstig voor ogen worden gesteld, dat de materie niet blijft bestaan, dat ze vergankelijk is en dat de mens niets verwerft, al komt hij in het bezit ervan, want hij moet alles afgeven wanneer het uur van zijn dood is gekomen.

En er zullen ook veel mensen voortijdig hun aardse have en goed moeten afgeven, wanneer door het ingrijpen van God de grote chaos zal komen; de grote nood, die door de wil van God de mensheid treffen zal. Dan zullen ze inzien hoe vergankelijk al het aardse is en gelukkig degenen, die nu nog het juiste inzicht verkrijgen, die de ziel nog geestelijke goederen proberen te verschaffen, eer het te laat is. Zolang de mens leeft, kan hij nog tot dit inzicht komen en dan de ziel helpen zich positief te ontwikkelen. Maar zolang de materie haar nog gevangen houdt, behaalt de ziel geen

geestelijk gewin. En daarom wordt de mens ook vaak middels het lot aards goed afgenomen, vaak valt materieel goed ten prooi aan de vernietiging, er gaan waardevolle voorwerpen verloren of de mens worden dingen afgenomen, waaraan zijn hart bijzonder sterk is gehecht. Maar dit zijn allemaal alleen maar hulpmiddelen van God die de ziel vrij wil maken van aardse lasten die haar klim omhoog verhinderen en het komt dan steeds op de instelling van de mens tegenover zulke slagen van het noodlot aan, of ze ook van nut waren voor zijn ziel. De materie is een groot gevaar voor de ziel, want ze moet er gedurende het leven op aarde vrij van worden.

De wil van de mens moet zich afkeren van de wereld en de goederen ervan, en naar geestelijke rijkdom verlangen. De mens moet aan het lot van zijn ziel na zijn dood denken en deze helpen rijper te worden.

Het hart moet zich losmaken van alles wat de wereld biedt en haar verlangen moet op geestelijke goederen zijn gericht, dan zal de wereld haar bekoring vanzelf verliezen en heeft de ziel haar leven op aarde niet tevergeefs afgelegd.

En wanneer u dus aardse goederen verliest, beschouw dat dan als een hulpmiddel van God om uw ziel er vrij van te maken. Wees dankbaar voor de hulp en bezin u op het doel van uw aardse leven.

Want u weet allen, dat al het aardse vergankelijk is en dat uw leven op aarde niet eeuwig duurt.

Verschaft u daarom geestelijke goederen die met u meegaan in de eeuwigheid.

Geef vrijwillig op wat u toch eens zult verliezen en verschaf u daardoor een rijkdom waarmee u kunt werken in het rijk hierna.

Dan leeft u uw aardse leven bewust en u zult ook niet verloren kunnen gaan wanneer het einde voor u komt, wanneer de graad van rijpheid van de ziel wordt beoordeeld, evenals uw levenswandel op deze aarde.

Amen

BD.8008

1 en 2 oktober 1961

Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet

Op mijn stem moet u acht slaan als die in u weerklinkt, want mijn geest zal u in alle waarheid leiden. En wilt u in de waarheid onderricht worden, dan kunt u ze alleen van Mij zelf ontvangen, die de eeuwige Waarheid is.

Toen Ik de wezens van mijn liefde eertijds buiten Mij geplaatst had was ieder wezen een ik-bewuste geest die met Mij in innigste verbinding stond, en steeds door mijn liefde doorstraald werd. Dit doorstralen met liefde bracht het wezen in een staat van uiterst helder inzicht. Het stond in het licht, het had besef van Mij zelf en van alles wat er om hem heen was. Ieder wezen was een goddelijke geest die onmetelijk zalig was.

En toch vond - om redenen die u al vaak verklaard zijn - een afval van ontelbare wezens van Mij plaats, ofschoon er ook vele aan mijn zijde bleven. De eersten verloren hun licht terwijl de laatsten in een onmetelijke volheid van licht bleven bestaan en mijn tegenstander - de eerst afgefallen oergeest - niet in de diepte volgden. En met deze oergeesten die bij Mij verblijven, schep en werk Ik in de oneindigheid.

U, mensen weet echter ook dat Ik Mij een vergoddelijking van al het geschapen wezenlijke tot doel heb gesteld, en dat deze vergoddelijking door de vrije wil van het wezen zelf verwezenlijkt moet worden. U weet waarom de wezens eens gevallen zijn en u hebt ook kennis verkregen van mijn heilsplan van eeuwigheid, dat de terugkeer van al het gevallen geestelijke op het oog heeft en die ook zeker eens bereikt zal worden.

U weet dat het "kindschap Gods" het hoogste doel is en dat alle wezens die als mens over de aarde gaan volgens plan van eeuwigheid, ook dit kindschap Gods op deze aarde kunnen bereiken - als de vrije wil dit maar ernstig nastreeft. En dan heeft bijgevolg het eens van Mij afgefallen wezen de hoogste graad van zaligheid bereikt. Het is tot mijn "evenbeeld" geworden, het kan scheppen en werken uit geheel vrije wil en toch zal deze wil geheel aan de mijne gelijk zijn. Hij is niet meer door Mij bepaald, maar mijn kind is geheel in mijn wil opgegaan en is daarom ook onmetelijk zalig.

En deze verhoogde graad van zaligheid streven ook de bij Mij gebleven geestelijke wezens na, want hoewel zij met Mij rechtstreeks in verbinding staan, ofschoon zij ook steeds door mijn liefdekracht doorstraald worden, zijn ze toch wezens geschapen naar mijn wil - die niet anders denken en handelen kunnen dan naar mijn wil, die als het ware altijd alleen uitvoerders van mijn wil zijn. Het verschil hierover aan u, mensen duidelijk te maken vereist ook wel een hoge graad van rijpheid die u nog niet bezit. En daarom kan Ik het u alleen verklaren naar de mate van uw begreep denken, zoals uw menselijk verstand het begrijpen kan. Want door uw val in de diepte had u nu eenmaal ieder diep inzicht over alle samenhangen in het geestelijke rijk verloren en bent nu op aarde nog niet tot het hoogste inzicht gekomen.

Toch is het voor u voldoende te weten dat ook deze Mij trouw gebleven wezens eenmaal de weg over de aarde gaan, om de titel "kind van God" te verwerven, die hun zaligheid nog mateloos verhoogt. En deze weg over de aarde vereist dan ook een leven in het vlees een bestaan als mens, evenals ook het gevallen geestelijke die weg moet afleggen om zijn wilsproef te doorstaan. Een lichtgeest die zich op aarde belichamen wil", zal als verblijf een aards lichaam kiezen waarvan de geestelijke substanties al een zekere rijpheid bereikt hebben, zodat een lichtgeest het nu in bezit kan nemen, terwijl hij de dode uiterlijke vorm - het menselijke lichaam - dan eerst het leven geeft en hij nu in dit lichaam zijn aardse weg begint.

Deze lichtgeest is bijgevolg de geestelijke kracht die moet instromen in een menselijk lichaam, dat nu als mens in de wereld geboren wordt en dat pas dan leven kan, als deze geestelijke kracht - de ziel, de goddelijke adem - in deze uiterlijke vorm wordt ingeblazen door mijn alomvattende vaderliefde, die zich het vergoddelijken van al Zijn geschapen wezens tot kinderen ten doel heeft gesteld.

En nu geeft deze hemelse geest - als ziel - de mens het leven. En omdat de substanties van het lichaam (al zijn ze zuiverder dan bij de meeste mensen) zelf nog niet uitgerijpt zijn, omdat zij in de wereld van mijn tegenstander ook aan zijn invloed onderhevig zijn en omdat de hemelse geest op aarde ook een geestelijke taak te vervullen heeft en meestal niets van zijn herkomst weet, moet dus de ziel, zijn eigen ik, tegen alle aanvechtingen die van buiten op hem afkomen, weerstand bieden. Zij moet tegen alle neigingen en driften strijden die het lichaam nog aankleven, omdat dit door alle scheppingswerken is heen gegaan. Deze geest die engel is moet meestal een uiterst zware weg op aarde afleggen waarin zijn vrije wil niet falen mag, waarin de mens altijd weer tot Mij als Zijn Vader zijn toevlucht moet nemen, om niet de kracht te verliezen die hij op de aarde nodig heeft. Want de volheid van licht en kracht als hemelse geest heeft hij vrijwillig opgegeven toen hij de weg over de aarde begon. Maar de band met Mij is zo sterk, omdat een ongewoon vurige liefde zo'n mens doorstroomt, die ook de zekerste waarborg is dat hij zijn doel bereikt, dat hij als "mijn kind" tot Mij terugkeert omdat dit zijn grootste verlangen is geweest tevoren in mijn rijk.

Deze ontwikkelingsgang zal bij iedere lichtgeest dus dezelfde zijn. Steeds betreft hij als ziel een aards materiële uiterlijke vorm die meer of minder sterke invloed zal uitoefenen door haar uiteenlopende soorten geaardheid en die aan de ziel menige opgave zal stellen, want deze uiterlijke vorm zal ook altijd door de aardse materie zijn heengegaan, tenzij, dat buitengewone invloeden haar substanties al tevoren zo gelouterd hebben dat zij zeer snel met de eisen van mijn goddelijke geestvonn instemmen, die in het als mens belichaamde lichtwezen bijzonder sterk straalt en een algehele vergeestelijking van alle substantie sneller teweeg kan brengen.

En zo was de ziel van Jezus een hoogste lichtgeest. Ook Hij betrok een aards materiële uiterlijke vorm. Ook Hij gaf deze vorm pas het leven toen Hij als ziel die uiterlijke vorm in bezit nam, toen Hij op aarde geboren werd. Het vat (Maria) dat hem ter wereld bracht was zuiver en vlekkeloos. Zijn verwekking was geen minderwaardige daad van de zinnen. En toch was Zijn lichaam gelijk aan dat van alle andere mensen omdat Hij het werk van vergeestelijking volbrengen moest als voorbeeld, dat ook alle mensen moesten navolgen en ook kunnen. Ook zijn ziel, hoewel van boven, werd door onrijpe wezensdelen gekweld waarvan Hij zich niet mocht bevrijden, die Hij op grond van Zijn liefde eveneens moest vergeestelijken, wat een zware arbeid aan zichzelf vereiste en zo'n arbeid moet ook iedere hemelse geest in het aardse leven volbrengen. Want de weg door de diepte betekent een strijden en overwinnen van alles wat deel uitmaakt van de diepte en zich ook bij deze mensen uitleeft. Hun grote liefde verricht deze arbeid echter met volharding en geduld. Het gelukt hun meestal lichaam en ziel te vergeestelijken, dat wil zeggen: ook de nog onontwikkelde substanties die zich bij de ziel hebben gevoegd te verlossen, hen tot algehele orde in zichzelf te brengen en tegelijkertijd een hoge missie te volbrengen waarvoor zij zich Mij vrijwillig hebben aangeboden.

(2 oktober 1961) Al het van Mij eens uitgegane wezenlijke, alle geestelijke wezens, die uit mijn liefde zijn voortgekomen is uitgestraalde kracht. Zij zijn in hun oerbestanddeel het zelfde zoals Ik zelf, zij zijn liefdekracht uit Mij. Het gevallen geestelijke werd nu met het doel tot Mij terug te keren opgelost in ontelbare partikeltjes. De eens uitgestraalde kracht werd omgevormd tot scheppingen van menigvuldige aard, want die kracht moest op de een of andere wijze werkzaam worden omdat dit oerwet is sinds eeuwigheid. Maar al deze opgeloste partikels verzamelen zich weer en iedere eens gevallen oergeest ontvangt zijn zelfbewustzijn weer terug zodra hij als mens over de aarde gaat, zodra hij dit laatste gedeelte in het eindeloos lange ontwikkelingsproces aflegt, voordat hij weer binnengaat in het geestelijke rijk.

Het op die manier samengebrachte geestelijke brengt als ziel de uiterlijke vorm van een mens tot leven. De ziel zelf is dus de eens gevallen oergeest, ze is het ik-bewuste wezen dat eens in volheid van licht van Mij uitging en in vrije wil afgevallen is en dat mijn tegenstander - de eerst gevallen lichtgeest met zich in de diepte trok. De geweldige menigte oergeschapen geesten was eindeloos en ook het getal van de wezens die Mij trouw bleven was onmetelijk groot. Maar ook dezen waren in diepste grond dezelfde uit Mij uitgestraalde liefdekracht.

Gaat dus nu een lichtgeest - een engel - ook de weg over de aarde met het doel het kindschap Gods te verkrijgen, dan komt hij in dezelfde omstandigheden als iedere gevallen geest. Hij betreft een lichamelijk omhulsel dat uit meer of minder uitgerijpte geestelijke partikeltjes bestaat, want het vlees behoort tot deze aarde. Het

lichaam kan wel zuiverder zijn en minder weerstand tegen Mij in zich hebben, maar toch is het stoffelijk. En dat laat ook de weg over de aarde tot een zware beproeving en tot een wilstest voor de in het lichaam wonende ziel worden. Want weerstanden moeten er zijn, een lichtziel moet ook strijd te doorstaan hebben in het vlees. Een gevecht dat zij steeds weer met mijn tegenstander zal leveren die zich van het lichaam bedient, om de ziel op iedere mogelijke wijze aan te vallen.

En ook een lichtziel zal daarom aan sterke verzoeken blootgesteld zijn, want het aardse lichaam bevindt zich in het gebied van mijn tegenstander en deze zal zeker een lichtziel buitengewoon in het nauw brengen om ook haar ten val te brengen, wat hem eertijds niet gelukt is. Maar de buitengewone liefdewil van zo'n ziel garandeert haar ook steeds de toevoer van kracht van boven, want zij geeft de verbinding met Mij niet op. Zij wordt geweldig naar Mij togetrokken en dit vurige verlangen van haar liefde is een sterk wapen in de strijd met de tegenstander, waaruit zij ook als overwinnaar tevoorschijn zal komen.

U mag echter niet geloven dat een lichtgeest, een niet gevallen geest, zich bij een andere geest die gevallen is aansluit, om de weg over de aarde te gaan. Iedere ziel is een oergeest, gevallen of niet. De gevallen oergeest legt opgelost in ontelbare substanties de ontwikkelingsgang af voordat hij zich als mens mag belichamen, voordat hij dus als "ziel" een menselijke uiterlijke vorm betreft. De niet gevallen geest hoeft niet opgelost te worden maar betreft als ziel van boven een menselijk omhulsel, zoals ook die lichtwezens die een hoge lichtgraad in het rijk hierna bereikt hebben en nu ter wille van een missie opnieuw de weg over de aarde willen afleggen, met het doel het kinschap Gods te bereiken.

Zulke zielen belichamen zich dus direct in het vlees, de eens door Mij uitgestraalde kracht stroomt als "levensadem" in het menselijk lichaam binnen en geeft deze uiterlijke vorm het leven. U, mensen bedenk toch steeds dat al het eens geschapen door Mij uitgestraalde liefdekracht is, die door mijn wil tot ik-bewuste wezens werd, die nooit meer vergaan kunnen. Maar Ik kan deze kracht ook omvormen. Ik kan deze wezens oplossen en andere scheppingen laten ontstaan als Ik daarmee een doel voor ogen heb - voortkomend uit mijn liefde en wijsheid.

Ik kan echter ook zo'n ik-bewust wezen met een menselijk omhulsel bekleden, wanneer door mijn liefde en wijsheid een goed resultaat wordt verwacht. En iedere ziel, die moet worden aangezien als het eigenlijke leven van een mens, is een oergeest, die door mijn eindeloze liefde de mogelijkheid krijgt op aarde het kinschap Gods te bereiken, waar ieder door Mij geschapen wezen zelf naar moet streven en dit zelf moet verwerven.

Amen

BD.8012

5 oktober 1961

Verdere opheldering over de ziel

Het zal nodig zijn het begrip "ziel" te verklaren opdat u niet in dwaling voortleeft. Alles wat u om u heen ziet is geestelijke kracht, eens door Mij uitgestraald als wezens die ontbonden werden toen zij de liefdekracht die hun onophoudelijk toestroomde niet gebruikten naar mijn wil, want deze kracht moet werkzaam zijn volgens de wet van de eeuwige ordening.

Deze door Mij als wezens uitgestraalde liefdekracht vormde Ik dus om tot scheppingswerken die een dienende functie verrichten. En zo is de schepping om u heen in diepste grond die kracht die als zelfstandige wezens buiten Mij geplaatst werd. En al is die tot materie geworden geestelijke kracht nog zo verhard, het zijn allemaal licht- en liefdesvonken die uit Mij straalden en alleen door mijn wil een vorm ontvingen overeenkomstig mijn liefde en wijsheid.

Het geestelijke echter kan nu niet meer vergaan. De door Mij eens uitgestraalde kracht keert onherroepelijk weer tot Mij terug. Maar alles wat u omgeeft, heeft de meest verschillende niveaus van rijpheid, omdat dit de zin en het doel van de schepping is het geestelijke tot volle ontwikkeling te brengen dat tijdens zijn val in de diepte in zijn wezen volledig veranderde en dat derhalve nu in dit louteringsproces door de gehele schepping, zich weer moet vergoddelijken, dus weer een zelfstandig wezen worden moet dat in licht en kracht en vrijheid werkt tot zijn eigen geluk.

Eenmaal verzamelen zich dus weer alle partikeltjes van een opgeloste oerziel en deze gaat dan in de uiterlijke vorm van een mens over de aarde, om hierop in vrije wil haar laatste voltooiing te bereiken.

Deze ziel is dus die door Mij eens uitgestraalde liefdekracht, maar al haar substanties hebben nog een loutering nodig. Evenwel is zij geestelijk, want alles wat u ziet is geestelijke kracht, zelfs als het als materie door mijn wil gestabiliseerd is.

Het geestelijke dat als ziel nu de mens het leven geeft, heeft wel reeds een bepaalde graad van rijpheid bereikt, daar anders haar belichaming als mens niet zou zijn toegestaan. Toch kan er nog niet van een volmaakte ziel gesproken worden, omdat zij door het rijk van "Lucifer" gegaan is en haar denken en willen nog geheel volgens zijn aard is gericht. Toch is zij de eens gevallen oergeest die door de weg over de aarde geheel vrij kan worden van alle lagere invloeden, die vrij kan willen en handelen en daarom ook de mogelijkheid heeft op aarde tot de uiteindelijke

voltooiing te komen en als stralende lichtgeest weer het rijk hierna binnen te gaan, als hij het aardse lichaam verlaten moet.

De ziel is derhalve het voor het menselijke oog niet zichtbare dat onvergankelijk is, dat bestaan blijft tot in alle eeuwigheid. Terwijl de materie, iedere voor het oog zichtbare uiterlijke vorm vergankelijk is, maar ook alleen opgelost wordt door mijn wil om het geestelijke dat zich daarin bevindt, vrij te laten. Dus is ook de zichtbare schepping eveneens het vroeger wezenlijk geestelijke, dat nu ontbonden door deze schepping gaat, maar eenmaal ook zover gerijpt is dat de gevallen oergeest zich als ziel van een mens belichamen mag.

De ziel heeft wel de gedaante van een mens, maar ze is alleen met het geestelijke oog te zien, dat wil zeggen: alleen een bepaalde graad van rijpheid maakt het een andere ziel eerst mogelijk die ziel te zien, zoals ook eertijds in het geestelijke rijk de geschapen wezens elkaar wel herkenden en van gedachten konden wisselen. Echter alleen daarom, omdat zij het geestelijk vermogen hadden innerlijk waar te nemen, wat de mens, of een niet voltooide ziel die weer van de aarde gescheiden is, niet heeft. De ziel is dus geen stoffelijke vorm meer als men onder "stof" iets materieels, iets zichtbaars verstaat. Het is een geestelijke vorm, het is de uit Mij uitgestraalde kracht die de dode vorm - het menselijke lichaam, het leven geeft. Evenwel de ziel kan denken, voelen en willen, wat het lichaam op zich niet kan zodra hem het eigenlijke leven - de ziel - ontbreekt. De menselijke organen verrichten wel hun functies, maar toch steeds aangespoord of tot leven gebracht door de ziel - door het eigenlijke ik - dat voor al deze functies hun werkzaamheden vaststelt.

En daarom draagt alleen de ziel de verantwoording voor het aards bestaan, en nooit het lichaam. En de ziel zou altijd verkeerd denken en handelen, als Ik er niet een vonk van mijn geest, als deel van Mij zou hebben bijgevoegd, die nu zijn invloed probeert uit te oefenen zich aan zijn aansporingen te onderwerpen en die haar er steeds toe brengen wil zich naar mijn wil te voegen, echter nooit dwingend op de ziel inwerkt.

Het staat de ziel volkomen vrij zich aan de wensen van de geest, of aan de begeerten van het lichaam te onderwerpen. En dit is de eigenlijke aardse levenstoets die de ziel te doorstaan heeft, om als volmaakt te kunnen ingaan in het rijk hierna. U, mensen moet zich met de gedachte vertrouwd maken dat juist deze gevallen oergeest uw eigenlijk ik is, dat deze oergeest echter bij het begin van zijn belichaming als mens nog een zeer ongelouterde geest is, want hij bevindt zich in het gebied van "Lucifer".

Hij is zelf door al de scheppingen heen gegaan waarin al wat bij Lucifer hoort nog gekluisterd is. En ook het menselijk lichaam bestaat uit materie, dus uit het geestelijke dat zich nog in ontwikkeling bevindt.

De uiteindelijke voltooiing moet eerst in het aardse leven plaatsvinden, maar kan echter bereikt worden, omdat het verlossingswerk volbracht werd door Jezus Christus, mijn eniggeboren Zoon, die Ik naar de aarde zond om de grote oerschuld te delgen, die alle gevallen wezens het binnengaan in het lichtrijk ontzegde.

De ziel van de mens Jezus was dus een ziel van het licht, die ten behoeve van een zending op aarde neerdaalde in het rijk van de duisternis. Een ziel van het licht belichaamde zich in een omhulsel van vlees en bloed, in het lichaam van een aardse mens, dat net zo geschapen was als dat van ieder ander mens. Dit omhulsel werd weliswaar eerst door die lichtziel gereed gemaakt om een reine tempel te zijn omdat Ik zelf in de mens Jezus mijn verblijf wilde nemen. Toch bestond dit lichaam uit aards materiële substanties omdat de mens Jezus het werk zichzelf te vergeestelijken volbrengen zou, dat de andere mensen als voorbeeld diende, dat dus alle mensen bij zichzelf moeten verrichten om zich te voltooien. Bovendien bevond zich de ziel van Jezus - een meest zuivere lichtziel - in een donkere omgeving. Zij daalde neer in het rijk van "Lucifer" en zag zich nu ook aan al zijn aanvallen blootgesteld.

De ziel van Jezus echter was geen gevallen geest. Maar omdat zij door de diepte moest gaan, kon zij ook niet de destructieve geesten weren die haar in opdracht van Lucifer erg kwelden. De ziel van Jezus bestond uit licht in alle volheid. Toen zij echter naar de diepte afdaalde, liet zij dat licht achter, want het zou de mensen in hun duisternis onherroepelijk verteerd hebben. Het licht vervulde dus maar in beperkte mate het lichaam van Jezus. Hij liet Zijn liefdelicht niet voluit schijnen, maar deze liefde verbond Hem innig met Mij, Zijn Vader van eeuwigheid.

De ziel van Jezus was geest van mijn geest, evenzo was zij als liefdelicht door Mij uitgestraald en zij offerde deze liefde ook niet op toen zij op de aarde kwam. Maar nu begon ook mijn tegenstander zijn invloed te laten gelden, hij wilde het verlossingswerk van Jezus verhinderen en probeerde ook de ziel van Jezus de duisternis in te trekken. Op grond van Zijn liefdelicht had Jezus spelenderwijs aan al zijn aanvallen weerstand kunnen bieden. Maar dan was het navolgen van Jezus twijfelachtig geweest, dan zou Hij nooit als mens de medemensen het leven hebben voorgeleefd dat dezen moesten leiden om zich te bevrijden van mijn tegenstander, maar zou alleen goddelijke kracht iets volbracht hebben wat voor een mens nooit mogelijk geweest zou zijn.

En daarom nam een lichtziel bewust de strijd op met mijn tegenstander, doordat zij hem alle zwakke plaatsen bood. Jezus ging bewust de strijd aan wat tegelijk betekende ook de satanische geesten niet te weren als ze zich van Zijn ziel meester wilden maken. Hij overwon hen niet door Zijn macht maar door Zijn liefde, dat wil zeggen: Hij bracht hen tot kalmte en zachtheid, Hij bracht hun verlossing, want Zijn liefde was overgroot en tijdens Zijn leven op aarde als mens groeide deze liefde aan tot een vuurzee. Hij nam mijzelf als de eeuwige Liefde in zich op. Hij gaf niet toe aan de verzoeken van mijn tegenstander maar overwon iedere aanvechting, iedere begeerte van die destructieve geestelijke substanties met overgroot geduld en erbarmen, om dit nog onverloste geestelijke te helpen, om het in een toestand te brengen dat het zich aan Zijn ziel kon aanpassen. En de liefde volbracht dit werk, zodat ook, al de nog lagere substanties van het lichaam door Zijn ziel werden geassimileerd, zodat ziel en lichaam in hoogste volheid van licht straalden en zich verenigden met Mij - het Liefdelicht van eeuwigheid.

En deze zelfde ontwikkelingsgang vindt ook plaats als een hoge lichtgeest, een engelgeest de weg door de diepte wil gaan om het kindschap Gods te bereiken. Om een in vrije wil hoogst volmaakte geest te zijn die in en met Mij scheppen kan. Steeds beperkt dan de geest zijn volheid van licht en kracht, omdat die het menselijke lichaam uiteen zou laten springen dat nog geen zuiver geestelijk lichaam is.

De lichtgeest neemt dus de vorm van een menselijk lichaam aan maar blijft toch een geestelijk lichaam. En deze geestelijke "begrensde vorm" is de ziel, die het anders "dode vleselijke lichaam" pas tot leven brengt. Treedt deze ziel dus weer uit het lichaam, dan ondervindt zij ook geen begrenzing meer, dan is zij weer de vrije geest vol licht en kracht, wat echter niet uitsluit dat deze geest eenmaal als menselijke ziel de weg door de diepte gegaan is.

Maar zo'n geest zal ook in het aardse leven over ongewone geestelijke talenten beschikken, want hoewel hij aan de zwaarste verzoeken van de kant van mijn tegenstander is blootgesteld, zal hij nooit de totale verbinding met Mij verliezen en de kracht van zijn liefde zal hem ook als overwinnaar tevoorschijn laten komen. Want wat mijn tegenstander niet gelukte toen hij het grote leger van oergeschapen wezens tot afval van Mij bracht, dat zal hem ook nu niet gelukken. Maar toch zal het aardse leven van een lichtgeest altijd bijzonder zwaar zijn tot hij zonder beperking de grote wilsproef heeft afgelegd die hem nu tot mijn kind liet worden dat voor eeuwig met Mij verenigd is, met zijn Vader, en nu onbegrensde zaligheden genieten zal.

Amen

BD.8059

9 december 1961

Het geloof aan een voortleven van de ziel

Wanneer de mensen er toch maar aan zouden willen geloven dat hun ziel - hun eigenlijke ik - onvergankelijk is, wanneer ze zouden willen geloven dat de ziel als mens op deze aarde zichzelf het lot bereidt in het rijk hierna, wanneer ze haar aardse lichaam verlaat. De onverschilligheid tegenover hun latere lot zullen de mensen eens bitter berouwen, want eens zullen ze tot het besef komen wat ze verzuimden in het leven op aarde, wat ze zouden hebben kunnen bereiken wanneer ze de waarschuwingen en vermaningen zouden hebben geloofd die hun op aarde steeds weer werden aangedragen. De onverschilligheid tegenover hun toekomstig lot is het grootste kwaad dat veel mensen in de afgrond dreigt te sleuren. En daarom moeten ze er steeds maar weer op worden gewezen dat er een verder leven is na de dood, dat ze niet kunnen vergaan, ook al moeten ze hun aardse lichaam afleggen. Hun gedachten moeten gericht worden op deze tijd, die zo zeker komt als de dag van morgen. Dan zouden ze ook in groter bewustzijn van hun verantwoordelijkheid leven, als ze maar het geloof zouden kunnen verkrijgen aan een voortleven na de dood.

Ook dit kan hun niet worden bewezen, ze kunnen het alleen geloven. Maar ze kunnen een overtuigd geloof verkrijgen, wanneer ze nadenken en vragen naar het eigenlijke doel van hun leven op aarde. Slechts een geestelijk gerichte gedachte zou voldoende zijn dat hem ook het antwoord door middel van gedachten wordt gegeven uit het rijk dat het ware vaderland van de ziel is. Maar deze vragende gedachten moet de mens in vrije wil opzenden, want hij kan niet dwangmatig in zulk geestelijk denken worden gedrongen. Maar de geringste impuls kan al voldoende zijn dat hij zichzelf deze vraag stelt en ze zal zeker alleen goede gevolgen hebben. Daarom moet de mens vaak worden getroffen door gevoelige verliezen die al datgene kunnen betreffen wat hij bemint, aards bezit of ook lieve mensen waarvan het verlies hem tot zulke gedachten kan aanzetten. En dan zijn ook zware slagen van het noodlot voor hem tot een zegen geworden, wanneer ze het denken van de mens in geestelijke banen leiden en geestelijke krachten nu tussenbeide kunnen komen die hem trachten te onderrichten.

En wordt de mens gevraagd of hij overtuigd gelooft aan een voortleven van de ziel, dan zal hij daar meestal aan twijfelen, zelfs wanneer hij daarover vanuit de kerk is onderricht en het nog niet openlijk heeft weersproken. Maar de innerlijke overtuiging ontbreekt hem en dat laat hem ook onverschillig zijn in zijn levenswandel, die gericht moet zijn op dat leven in het geestelijke rijk. Maar steeds

weer wordt de mens geconfronteerd met wederwaardigheden die zijn denken moeten en kunnen richten op het einde, dat zeker voor hem is en dat toch geen einde betekent voor zijn ziel. En steeds weer zullen hem ook onderrichtingen toekomen in de vorm van gesprekken of geschriften die hij wel in vrije wil kan aannemen of afwijzen.

En ook het verlies van aardse goederen kan de mens tot nadenken stemmen, zodat hij zich afvraagt of het bezit ervan de eigenlijke zin van het bestaan op aarde is. En dan is er ook de mogelijkheid, dat zijn denken verandert; dan is het mogelijk dat hij een verder leven na de dood niet voor uitgesloten houdt en nu zijn levenswandel bewust gaat, omdat hij voelt dat hij zich er eenmaal voor moet verantwoorden. En dan zal in hem de zekerheid ook steeds sterker worden, dat het niet is afgelopen met de dood van zijn lichaam, want waar maar de geringste wil aanwezig is op aarde een zinvol leven te leiden, wordt de mens ook geholpen en zal hij niet verloren gaan.

Amen

BD.8243

17 augustus 1962

De ziel neemt kennis van het aardse leven

Zodra u een vraag tot Mij richt, zal Ik u antwoorden en u onderrichten, zodat u ook juist begrijpt en elke onduidelijkheid is opgeheven. De gang over de aarde als mens voor de in hem belichaamde ziel, voor de eens gevallen oergeest, is een zware beproeving van zijn wil, die vrij is, zoals het was toen de oergeest van Mij is uitgegaan. Want er wordt om hem gestreden van twee kanten en hij alleen beslist de afloop van deze strijd. Er staan hem steeds geestelijke begeleiders ter zijde, die echter zijn wil niet mogen aantasten. En evenzo doen talloze vijandige krachten moeite om de mens opnieuw ten val te brengen. Maar de mogelijkheid bestaat dat hij die laatsten de baas wordt, dat hij vastberaden zijn wil op Mij richt en dan ook voortdurend kracht ontvangt om weerstand te bieden en dat hij zijn wilsproef doorstaat.

Daar echter de oergeest bij het begin van zijn belichaming als mens nog geheel onwetend is, omdat hij zelf zich door zijn afval, door het afwijzen van het licht van mijn liefde, van zijn licht, van zijn weten, van zijn inzicht beroofde, moet hij worden onderricht. En dit gebeurt zowel van buitenaf als van binnenuit door mijn geestvonk, die hem is toegevoegd, die hem onophoudelijk van binnen zal aansporen het goede te doen en die nu ook een innerlijk licht aan de mens overbrengt. Bovendien zal Ik steeds de levensomstandigheden van een mens zo richten dat hij daaruit kan leren, omdat steeds weer van de kant van de geestelijke begeleiders op zijn denken wordt

ingewerkt dat het de juiste richting neemt, dat het de wil ertoe brengt zich naar Mij te keren en Ik zelf dan ook buitengewoon in hem werkzaam kan zijn. Ik zorg dus op elke manier dat de oergeest gedurende zijn leven op aarde als mens, zijn doel kan bereiken, zodra hij eenmaal zijn wil te kennen heeft gegeven deze laatste wilsproef als mens af te leggen.

Maar nooit wordt een ziel, een oergeest die in de staat van gebonden wil door de scheppingen is gegaan, tot deze laatste belichaming gedwongen. De staat van de gebonden wil houdt op op het moment waarin zich alle partikeltjes van een oergeest weer hebben samengevoegd en vanaf dit moment is de oergeest weer vrij. Hij is aan geen dwang onderhevig, noch van mijn kant, noch van die van mijn tegenstander. Hij kan over zichzelf beslissen. Zijn weerstand tegen Mij is gedurende de tijd van zijn positieve ontwikkeling vanuit de diepte zover afgezwakt dat hij nu rijp is geworden om als mens de gang over de aarde te kunnen gaan, maar dit genadegeschenk moet hij vrijwillig aannemen. En daarom wordt hem ook het aardse lot bekend gemaakt. De oergeest beseft, door mijn toelating, dat hij nog niet in zijn vaderland is waarin hem heerlijkheden wachten en hij verlangt daarnaar. Maar hij ziet ook in dat alleen de gang als mens hem naar zijn verloren vaderland terugvoert. Hij weet ook dat hij nu weer een vorm moet betrekken en dit weten kan hem ook nog zijn gang als mens doen uitstellen. Maar meestal neemt hij bereidwillig de belichaming als mens op zich en hij voelt zich ook sterk genoeg om de laatste wilsproef te doorstaan.

Maar hij moet zelf vrij beslissen en daarom wordt hem zijn weg over de aarde getoond, doordat hij zich zelf ziet in de verschillende levenssituaties die hij meent gemakkelijk de baas te kunnen en daarom ook gewillig is de laatste weg in de vorm te gaan. Maar Ik ken de graad van rijpheid van elke afzonderlijke oergeest en Ik kan de weg over de aarde als een schaduwbeeld aan hem voorbij laten trekken. Ik weet ook hoe dit gebeuren als in een droom de afzonderlijke ziel aangrijpt en kan daaraan beantwoordend nu haar verwekking in de menselijke vorm teweeg brengen, die nu pas een levend wezen wordt wanneer de oergeest bezit heeft genomen van de vorm.

U mensen zult het kunnen geloven dat Ik alles kan, dat Ik ook naar een geheel blinde geest een lichtvonkje kan stralen dat hem voor enige momenten ziende maakt en dat deze momenten voldoende zijn om zijn wil actief te laten worden, die de oergeest weer kan gebruiken wanneer al zijn substanties zich weer hebben verenigd. U zult ook moeten weten en geloven dat er voor Mij geen tijdsduur nodig is en dat toch mijn wil tot stand brengt wat Ik voor nodig houd. En dat een oergeest laat blijken de vorm van een mens te willen aannemen is noodzakelijk, want hij is uit zijn gekluisterde staat naar buiten getreden en hij moet nu ook vrij kunnen kiezen voor zijn gang over de aarde als mens. Het stoffelijke lichaam van de mens wordt echter pas levensvatbaar, wanneer de oergeest als "ziel" dit heeft betrokken. Maar ook nu

wordt de mens eerst geleid door zijn beschermende geesten. Langzaam wordt hij binnengeleid in een zeker weten. Hij moet zich nu ook als mens eerst ontwikkelen, voordat zijn vrije wil en zijn verstand zich redelijk kan uiten. Het is de laatste ontwikkelingsgang op deze aarde, die de oergeest totale bevrijding kan opleveren wanneer hij daar zelf naar streeft, wanneer hij goed let op de zachte stem in hem, op de innerlijke aandrang, die een uiting is van mijn in de mens gelegde goddelijke geestvonk.

Maar mijn tegenstander heeft gedurende het leven op aarde hetzelfde recht op hem en hij tracht dat ook te laten gelden. De mens is altijd blootgesteld aan de beïnvloedingen van boven en van beneden, maar hij zelf moet kiezen wie de macht over hem verkrijgt. En dat is zijn laatste wilsproef, dat hij bewust op Mij als Zijn God en Vader aanstuurt. En deze vrije beslissing kan niemand hem afnemen, doch er wordt hem op elke manier bijstand verleend, omdat ook Ik vurig verlang naar zijn terugkeer en waarlijk als een goede Vader mijn kind aan de hand leid wanneer het deze maar zelf vastpakt en zich door Mij laat leiden. Want Ik wil dat al mijn schepselen gelukzalig worden en Ik heb waarlijk alle mogelijkheden overwogen om mijn doel te bereiken.

Amen

BD.8377

11 januari 1963

Gods hulp om de ziel te louteren

Al het aardse beleven moet en kan er toe bijdragen dat u volmaakt wordt, want het is allemaal zo beschikt, dat u genooddaakt wordt daar tegenover de juiste instelling te vinden, die dan ook zijn uitwerking op uw ziel zal hebben. U zult alles gelaten op u kunnen nemen en het als mijn wil of door Mij toegelaten inzien, maar u zult innerlijk ook in opstand kunnen komen en dan zult u daar weinig voordeel voor uw ziel uit behalen en kunnen er veel gebeurtenissen aan u voorbij gaan, zonder de uitwerking die ze moeten hebben op uw ziel. Geloof dat u niets "toevallig" overkomt, maar zie in alles mijn leiding en mijn wil of mijn toelating, omdat Ik u gelegenheid wil verschaffen, waarbij u ijverige arbeid aan uw ziel zult kunnen verrichten, waar u zich zult kunnen oefenen in geduld, zachtmoedigheid en vredelievendheid; waar uw barmhartigheid moet worden opgewekt of ook uw deemoed versterkt. Waar u onbaatzuchtige naastenliefde zult moeten beoefenen en al het leed geduldig op u nemen. En steeds zal het dienen voor de bestwil van de ziel die alleen met het doel over de aarde gaat dat ze gelouterd wordt, dat alle aanklevingen van haar afvallen, die de bestraling door mijn liefde beperken of helemaal verhinderen.

En hoe ijveriger u deze arbeid aan uw ziel verricht, des te eerder zal ook alles wat u bezwaart van u wijken, want u zult dan steeds meer werkzaam worden in liefde en de liefde lost alle aanklevingen van uw ziel op en ze wordt rijp in korte tijd. Wanneer u alle wederwaardigheden in het leven, alle dagelijkse onbehaaglijke gevoelens van deze kant bekijkt, zult u ze ook veel gemakkelijker kunnen overwinnen. U zult weten dat u ze nog nodig hebt, omdat u nog onvolmaakt bent en u zult ook weten dat Ik u altijd weer help, wat het ook is. Want elk middel dat Ik aanwend om u tot grotere rijpheid te brengen, is hulp die mijn liefde u zal doen toekomen en die u daarom ook dankbaar zult moeten aannemen.

En wanneer er niets meer in staat is u te storen, wanneer u alle wederwaardigheden van het dagelijkse leven gelijkmoedig aan u voorbij zult laten gaan, wanneer u ze gelaten en geduldig zult verdragen, hebben ze ook hun taak vervuld en uw ziel zal Mij dankbaar zijn, dat Ik u deze hulp ten deel liet vallen, die haar hielp zich te voltooien. U moet allen nog veel kwijtraken tijdens uw leven op aarde, want slechts zelden is een mens al helemaal deugdzaam geworden. Ieder moet aan zichzelf werken om zijn slechte gewoonten en ondeugden te veranderen in de toestand die de ziel moet bereiken, dat ze in staat is de lichtstraal van mijn liefde op te vangen, dat de straal van mijn liefde haar kan doorschijnen, zonder daarbij gehinderd te worden door ondoordringbare omhulsels. Alle ondeugden en slechte gewoonten zijn zulke omhulsels die de straal van mijn liefde hinderen, die een ijverige arbeid aan de ziel vragen, die u echter zult kunnen verrichten, wanneer u bereid bent mijn wil te vervullen. Doch omdat de mens niet vanzelf zulke arbeid aan zichzelf verricht, moet hij door Mij als het ware worden aangespoord, doordat voor hem in het dagelijkse leven veel tegenstand en hindernissen ontstaan, die hij de baas moet worden, wat hij ook kan met mijn hulp, als hij Mij maar aanroept, opdat Ik hem bijsta in de strijd tegen al wat materialistisch is, wat hem nog in het nauw brengt.

Dan geeft hij eenmaal zijn zwakheid toe en de deemoed zal in hem toenemen, hij zal zijn best doen alles met liefde aan te zuiveren en af te keren. En de liefde is het beste louteringsmiddel voor de ziel. Ze lost alle omhulsels op en mijn liefde kan haar nu doorstralen met volle kracht.

Laat u alleen niet meeslepen in liefdeloosheid door zulke tegenwerkingen, want dan heeft mijn tegenstander over u gezegevierd en u zult steeds meer moeite moeten doen, om de voleinding van uw ziel op aarde te bereiken. Niets wat u overkomt, is zin- of doelloos, want mijn wil stuurt uw levensloop en Ik wil alleen uw rijp worden bevorderen, maar niet u opnieuw in de diepte laten vallen.

Onderken daarom ook in alles wat u treft mijn wil of mijn toelating en schik u daarin.

Amen

BD.8417

20 februari 1963

De ziel is onvergankelijk - Toestand van het zelfbewustzijn

Denk eraan dat er voor u geen vergaan meer bestaat, dat u blijft bestaan tot in alle eeuwigheid. En deze gedachte zal u gelukkig maken, wanneer u weet dat u tot in alle eeuwigheid gelukzalig zult zijn, ofschoon u zich van deze gelukzaligheid geen voorstelling zal kunnen maken. Maar het kan ook een onverdraaglijke gedachte voor u zijn, wanneer u in 'n ellendige toestand hieraan geen einde zult hebben te verwachten, omdat u onvergankelijk bent.

Dat u bestaat en uzelf nu ook uw lot gestalte geeft, is een waarheid die niet bestreden kan worden - en wanneer u ook daar geen bewijs van zult kunnen leveren, zo zult u ook het tegendeel niet kunnen bewijzen en daarom moet u ook de mogelijkheid overwegen en daaraan beantwoordend dus, zelf uw lot vorm geven. U moet u in geen geval vleien met de hoop, dat met de dood van uw lichaam alles is afgelopen, dat u dan in een niets terugkomt, want zodra u eens door Mij als wezenlijke kracht bent uitgestraald, kan deze kracht ook niet meer vergaan. Maar eens keert ze weer naar Mij als de Oerbron terug. En daarom kan ook de ellendige toestand, wanneer u die voor uzelf bereidt, niet eeuwig duren maar moet hij onherroepelijk eens weer omslaan in het tegendeel. Maar het is niet zonder belang hoe lang het wezen zich in deze ellendige toestand bevindt, want het wezen is niet gevoelloos. Het is in vrijheid, licht en kracht eens buiten Mij geplaatst, wat dus gelukzaligheid betekent.

De ellendige toestand is kluistering, duisternis en onmacht en dus een toestand van onuitsprekelijke kwelling, die het wezen zelf niet meer kan veranderen wanneer het geen hulp wordt verleend. Maar mijn eindeloze liefde behoort ook toe aan die wezens en ze ontfermt zich over al die ongelukkigen. Ze vindt ook steeds weer middelen en wegen de kluistering van de wezens te verzachten en hun licht en kracht te laten toe stralen, die het wezen uit de diepste duisternis omhoog helpen, zodat eens weer de mogelijkheid bestaat zichzelf ook te zien als dat wat het is en het dan vrijwillig de weg omhoog kan voortzetten die het met mijn hulp is ingeslagen.

En al gaan er eeuwigheden overheen, het wezen blijft echter bestaan, zelfs wanneer het, opgelost in ontelbare zielenpartikeltjes in de scheppingswerken is gebonden. Maar er gaat geen partikeltje verloren, ze komen alle weer bijeen en gaan eens weer in de toestand van het zelfbewustzijn binnen, dat ze verloren hadden door eigen schuld. Dus betekent het ontbreken van het zelfbewustzijn niet een vergaan in een niets, maar het is slechts een tijdelijke toestand van totale krachteloosheid en geheel zonder licht, die ook 'n besef van zichzelf als wezen uitsluit. Voor u, mensen is het

nu heel zeker troostvol dat ook u die nog helemaal weerspanning tegen Mij bent, eens weer met Mij verenigd zult zijn en de hoogste gelukzaligheid zult kunnen genieten.

Maar deze zekerheid mag u, mensen niet louw in uw streven of onverschillig en zonder verantwoordelijkheid tegenover het aardse leven laten worden, want de tijden die u van Mij verwijderd bent, zijn voor u eeuwigheden, waarin u uzelf vervloekt, waarin u een lot zult moeten dragen, dat u niet zwart genoeg geschilderd kan worden en u, als mens niet zult kunnen overzien in al zijn kwellingen. Maar u zou alle waarschuwingen en vermaningen moeten aannemen en niet elke gedachte daaraan afwijzen, want juist in de tijd van uw menszijn is het mogelijk te streven naar de diepste vereniging met Mij, die de hoogste gelukzaligheid waarborgt tot in alle eeuwigheid. En het is waarlijk niet veel wat u zelf hoeft te doen, want Ik verlang alleen van u een leven waarin u onbaatzuchtig werkzaam bent in de liefde. En wanneer u de wil hebt dichter bij Mij te komen, zult u ook de kracht ontvangen om in liefde te werken.

Dus moet u alleen uw wil juist richten, hij moet naar Mij als uw Schepper zijn gewend en u moet alleen maar willen het doel van uw aardse leven in te zien en dit te vervullen. En u hoeft dan nooit meer te vrezen nog verder in zo'n ellendige toestand te moeten doorbrengen, want mijn liefde, die u toebehoort tot in alle eeuwigheid, wil u alleen maar gelukzaligheden bereiden en u moet daarom alleen uw vroegere weerstand opgeven, die niet met geweld kan worden gebroken.

U moet, wat u aan leerstellingen over uw onsterfelijkheid wordt verteld, geloven, ook zonder bewijs en dan zult u ook bewust streven naar een gelukkig leven en weer worden wat u was in het allereerste begin - wezens die in licht en kracht en vrijheid onmetelijk gelukkig zijn.

Amen

BD.8491

9 mei 1963

Het spijzigen van de ziel met de juiste voeding

Uw ziel moet voortdurend het brood des hemels tot zich nemen, ze moet uit de bron het levende water putten, wil ze gezond en rijp worden, want ze heeft een krachtige spijs nodig en een levenwekkende drank.

En steeds ben Ik bereid haar deze voeding toe te dienen, wanneer u maar aan mijn tafel komt om met Mij het avondmaal te houden, wanneer u maar altijd daar verschijnt waar Ik u spijs en drank aanbied, wanneer u naar Mij luistert zodra Ik tot u spreek. En nooit zullen mijn gaven karig uitvallen, in tegendeel, u zult in alle volheid mogen nemen wat mijn vaderliefde u biedt.

Want u mag uw ziel niet laten verkommeren en alleen aan uw lichaam denken, want dit is vergankelijk. Maar de ziel is onvergankelijk en haar toestand moet daarom verbeterd worden zolang u op aarde verblijft. En wanneer Ik zelf u spijs en drank toedien, dan betekent dit, dat Ik zelf tot u spreek, dat u mijn woord zult horen dat u de liefde zal leren.

En leeft u nu naar mijn woord, zodat u niet alleen toehoorder maar dader bent, dan zal uw ziel opleven. Ze zal rijp worden en de voltooiing bereiken, met welk doel ze als mens over de aarde gaat. Maar hoe zou u uw opgave op aarde willen vervullen als u alleen daar op let, wat dienstig is voor het welbehagen van uw lichaam en alleen maar werelds leeft, en uw geestelijke opgave geheel veronachtzaamt?

Uw ziel zal het lichaam zo verlaten, zoals ze het heeft betrokken. Ze zal armzalig en behoeftig binnengaan in het rijk hierna, want ze moest gebrek lijden gedurende het leven op aarde en kon daarom ook niet rijp worden. Het voedsel werd haar onthouden, ze is nooit naar mijn tafel gekomen om zich door Mij te laten spijzigen en drinken te laten geven. Ze ging aan alle genadegaven voorbij, zonder ze te gebruiken en eens zal ze dit bitter berouwen.

Maar Ik kan u mensen niet dwingen. Ik kan u alleen maar onderrichten en er zorg voor dragen, dat u kennis zult nemen van mijn woord, dat u eens mijn aanspreken hoort, dat u eens de grote genadegave wordt aangeboden, die u nu alleen maar zult hoeven te gebruiken.

Uw pelgrimstocht is lang en vaak zult u krachteloos langs de weg neerzinken en naar ware lafenis verlangen en dan zult u deze ook uw ziel moeten laten toekomen en waarlijk, u zult gesterkt uw weg over de aarde voortzetten en steeds weer naar de bron gaan om u opnieuw te sterken en te verkwikken.

En bent u eerst eenmaal mijn gasten geweest, die Ik zelf kon voeden met mijn woord, met het ware brood uit de hemel, dan zal u spoedig een andere kost niet meer smaken, want u zult de weldaad bemerken van een spijs die uw ziel nodig heeft en zult ze nimmermeer willen missen. En dan hoeft u ook geen zorgen meer te hebben, dat u uw taak op aarde niet zou kunnen vervullen. Want u zult krachtig zijn en mijn wil nakomen en uw ziel zal zich voortdurend meer bij Mij aansluiten. En door de innige band zal ze steeds meer kracht ontvangen, ze zal zich helemaal omvormen tot liefde en weer worden wat ze was in het allereerste begin: een goddelijk wezen dat in het volle bezit van licht, kracht en vrijheid kan werken en scheppen in mijn rijk.

En daarom zult u mensen zich steeds aan mijn woord moeten houden. U zult moeten wensen Mij te horen en oor en hart openen, opdat Ik u kan doen toekomen wat u nodig hebt.

Want mijn woord is de ware voeding die van de hemel komt, zonder welke uw ziel nooit gezond kan worden. Want ze is bij het begin van haar belichaming als mens nog zwak en onvolmaakt en tijdens het aardse leven moet ze rijp worden en zich voltooien. En waar Ik zelf nu een bron ontsluit, waar het levende water - mijn woord - uitstroomt, daar kan en zal de ziel zich ook te allen tijde kunnen laven.

Want deze bron is nog zuiver en puur, het levenswater is nog aan geen enkele verontreiniging blootgesteld, het stroomt helder en zuiver en werkt levenwekkend op de ziel die zich daaraan laaft.

En ontvangt u mensen nu rechtstreeks mijn woord, dan hoeft u ook geen verontreiniging te vrezen. U zult in volledige waarheid van Mij een weten in ontvangst nemen, dat voor u licht betekent, dat als een straal door het donker heen breekt waarin u mensen zich bevindt zolang u niet door Mij zo'n licht voor u zult laten ontsteken. Ga niet verder in de nacht, maar probeer het licht van de dag te bereiken.

Neem niet elk voedsel aan, maar laat u door Mij zelf te eten en drinken geven en schroom niet de weg naar de bron te gaan, wanneer u er zeker van zult willen zijn een onbedorven geestelijke leer te ontvangen die waarheid is omdat ze uit Mij zelf voortkomt.

En waarlijk, uw weg over de aarde zal niet nutteloos zijn. U zult op het doel aansturen en er ook steeds dichterbij komen, want Ik zelf roep u aan mijn tafel. Ik nodig u uit als mijn gasten om met Mij het avondmaal te houden en Ik zal u waarlijk de ware spijs en de juiste drank aanbieden. Ik zal uw zielen voeden, opdat ze geen gebrek hoeven te lijden.

Amen

BD.8573

28 juli 1963

De vergeestelijking van ziel en lichaam - Wat is het materiële lichaam?

Iedere vraag wil Ik u beantwoorden op een manier die voor u begrijpelijk is, zelfs als de diepste samenhangen u nog niet begrijpelijk zijn vanwege uw lage zielenrijpheid. Toch zult u over vraagstukken die u bezig houden en die u alleen niet vermag op te lossen niet in 't onzekere gelaten worden.

Het zal net zo licht in u worden als u licht begeert. De samenstelling van de ziel van de mens heeft zich op dezelfde wijze toegedragen als het uiteenvallen van het wezen en heeft plaatsgevonden na haar afval van Mij, na de verharding van zijn substantie.

De afzonderlijke partikeltjes die door de scheppingswerken zijn heen gegaan met het doel uit te rijpen, worden weer verzameld: gesteenten, het planten- en dierenrijk lieten alle partikeltjes die tot een gevallen wezen behoren weer vrij, en deze sloten zich tenslotte weer aaneen en vormden dan de ziel van de mens. Dus is deze ziel de eens gevallen oergeest die moet terugkeren tot Mij, van wie hij is uitgegaan, als hij in het aardse leven zijn laatste wilsproef doorstaat - waarvoor zijn vrije wil noodzakelijk is. Deze ziel belichaamt zich in een omhulsel van vlees, in een stoffelijk lichaam en dit bestaat uit ontelbare geestelijke substanties die nog in het begin van hun positieve ontwikkeling staan. Want alle materie is het geestelijke dat aan het begin van zijn ontwikkeling staat, dat reeds het rijpere geestelijke in zich bergt, dat daarin dienen moet en zo tot ontwikkeling komt. De "materie" dus heeft een zeer lange weg voor zich tot ook zijzelf zich als "ziel" kan belichamen. Toch kan de weg van elke geestelijke substantie van verschillend lange duur zijn. Het geestelijke in de materie kan sneller uitrijpen, ook kan echter de materie zelf sneller tot 'n uiteenvallen komen als haar dienende functie zonder weerstand vervuld wordt, als de tegenstand van het geestelijke dat nog gekluisterd is in de materie vlugger afneemt, en dienstbaar is.

Dit zal steeds dan het geval zijn als het zich in een omgeving bevindt waarin een bewust streven naar Mij te bemerken is, wat al het geestelijke als een weldaad ondervindt en waarvan de ontwikkelingsweg ook afgekort wordt, omdat het vaak de mogelijkheid krijgt te dienen.

U moet dat zo verstaan: waar nog een hang naar de materie is, waar geen geestelijk streven te bemerken is - daar wordt de materie "opgepot". Haar wordt weinig gelegenheid gegeven te dienen, en de gekluisterde toestand in deze materie wordt verlengd, zoals hij echter ook zeer verkort kan worden als de mens geen vermeerdering van aardse goederen nastreeft, en het weinige dat hij bezit steeds gelegenheid geeft te dienen.

Dan draagt de mens zelf door zijn instelling tegenover Mij en de materie bij tot een sneller uiteenvallen ervan, en het daarin gebonden geestelijke zal heel wat vaker zijn uiterlijke gedaante kunnen verwisselen en sneller tot rijpheid komen en ook in minder tijd dat stadium bereiken waarin alle partikeltjes zich verzameld hebben en waarin nu de belichaming als ziel in de mens kan plaatsvinden. Zo ook is het aardsschamelijke omhulsel van de ziel nog geconsolideerde materie waarvan de substanties tot een eertijds gevallen oergeest behoren, die eveneens ooit zelf als ziel de wilsproef op aarde af moet leggen. Gelukt het nu een mens tijdens zijn leven op de aarde tegelijk met zijn ziel ook zijn vleselijk lichaam te vergeestelijken, wat weliswaar zelden voorkomt maar toch mogelijk is, dan zullen de geestelijke substanties ervan zich bij de ziel aansluiten en een bepaalde geestelijke rijpheids toestand bereiken, zodat nu ook van de kant van de lichtwezens aan wier zorg de

gevalle geesten zijn toevertrouwd, ook op het nog in de uiterlijke vorm gekluisterd wezenlijke zo ingewerkt wordt dat het snel tot uitrijpen komt - omdat een ziel die zo'n vergeestelijking tegelijk met het lichaam tot stand zou brengen overal veel kracht uitstraalt op alle substanties van die ziel - die de ontwikkelingsgang nog moet afleggen.

Die ziel neemt dus haar vergeestelijkt lichaam met zich mee in het geestelijke rijk en zij straalt deze vergeestelijkte substanties dan weer als kracht naar het oerwezen, aan wie ze toebehooren. Dit wezen legt dan zijn ontwikkelingsweg in veel kortere tijd af, omdat het uitgerijpte geestelijke ook een terugval verhindert, wanneer de ziel als mens over de aarde gaat. Want de substanties van het lichaam zijn verlost door de in het lichaam wonende ziel, en kunnen nu nooit meer een terugval ondervinden.

Bovendien zullen ze ook in vorm en kracht op de ziel inwerken en deze tot een verhoogd streven aanzetten, om welke reden de mens er een zeer grote opdracht in moet zien dat zijn lichaam eveneens zal worden vergeestelijkt. Daarom moet de mens alles doen om deze vergeestelijking te bereiken, om niet alleen zijn eigen ziel, maar ook de ziel van wie de substanties hem als stoffelijk omhulsel dient tijdens zijn aardse leven, te helpen.

De aardse materie vergaat wanneer het uur van de dood gekomen is. Maar een vergeestelijkt lichaam sluit zich aan bij de ziel en stroomt dan weer als kracht de oergeest toe aan wie ze toebehoort, zodat deze een merkbare hulp bespeuren zal en nooit meer naar de diepte kan afglijden, omdat de reeds vergeestelijkte substantie dat verhindert. En u kunt door lijden en smarten van het lichaam vele nog onrijpe substanties ervan helpen zich te ontwikkelen. U kunt voor deze geestelijke wezensdeeltjes kleine zoenoffers brengen door in bewuste overgave uw lijden te dragen, dat weliswaar de onrijpe substanties van het lichaam veroorzaken te dragen, wat echter door uw liefde tot al het nog onverloste en uw wil te helpen bijdraagt tot vergeestelijking van het lichaam.

U brengt in uw aardse leven niet alleen uw eigen ziel tot rijping, maar u helpt ook een andere oergeest zich sneller te ontwikkelen als u al het nog lage geestelijke in u, dat nog tot mijn tegenstander behoort, verlost door uw liefde en uw wil te helpen, waar het maar mogelijk is.

Vindt deze verlossing niet plaats, dan gaat ook het lichaam zijn natuurlijke weg: het lost zich op en vergaat en dient weer voor ontelbare kleine en kleinste wezens tot opbouw. Zijn weg is dan heel veel langer, maar eenmaal zullen ook deze substanties alle bijeen komen en vindt ook de laatste belichaming in de vorm plaats op deze aarde.

Bedenk altijd dat de materie het in 't begin van zijn ontwikkeling staande geestelijke is, dat reeds het rijpere geestelijke bevat om dit het dienen mogelijk te maken, waardoor al het geestelijke zich positief ontwikkelt. En de scheiding van lichaam en ziel moet u altijd maken. Dan zult u ook makkelijker begrijpen welke bedoeling en beweegreden het lijden en de smarten van het lichaam hebben en waarom u, mensen de kruisweg van Jezus altijd weer wordt voorgehouden, die moet u navolgen. Want Hij droeg de zonden voor u, mensen. Zijn ziel was geheel zonder schuld en toch heeft Hij onuitsprekelijk geleden!

En wanneer u lijdt, bedenk dan dat u ook voor het geestelijke dat u als uiterlijke vorm dienstbaar is, tot een boetedoening bereid moet zijn, opdat u de volmaaktheid bereikt. Want u kunt de lijdensweg ervan ook belangrijk afkorten. En daarom moet uw liefde u ertoe brengen al wat zondig geworden is te helpen verlossen.

Amen

* * *